

- היו'ר אגרנט: כבקשה לשכת.
- מה שמך הפרטי? בנימין?
- ס. בנימין: סימנסוכ, זה שמי דפרטי.
- היו'ר אגרנט: שם המשפחה?
- ס. בנימין: בנימין.
- ידין: היית בן ראשון במשפחה?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: אחת צהיר כהן-צדק לומר את האמת?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: הערות היא סודית, והדיון הוא סודי.
- ס. בנימין: ידוע לי.
- היו'ר אגרנט: בן כמה אחת?
- ס. בנימין: 27.
- היו'ר אגרנט: אחת כצבא קבע?
- ס. בנימין: כן.
- ידין: מה תפקידך עכשיו, ברגע זה?
- ס. בנימין: אני קצין המערך של אוגדה 162, מחלקת מוריעין שס.
- ידין: זאת אוגדת מילואים?
- ס. בנימין: הופכים אותה עכשיו לסדירה.
- היו'ר אגרנט: איזו אוגדה?
- ס. בנימין: אוגדה 162.
- לסקוב: זה רשם? הוא עכשיו הסגן של כרן?

כן.	<u>ס. בנימין:</u>
אחה פסרה ערות בפני א/מ נבו כיום 26.4.74?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
העדות הזאת נכונה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
קראת אותה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
אח'כ המשך למסור עות' בפני ר/סרן לשם?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
גם העדות הזאת נכונה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן, בהחלט.	<u>ס. בנימין:</u>
זה היה באותו יום?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
אחה חיברת את המקור של המסמך הזה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן.	<u>ס. בנימין:</u>
חיבש הנה, ותרואה אותו.	<u>היו'ר אגרנט:</u>
קודם כל המסמך הזה, 319, המסמך הראשון בין השניים.	
כן. בין אלה שהגשתי לוועדה.	<u>ס. בנימין:</u>
מאיזה תאריך זה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
ראשון אל באוקטובר 1948.	<u>ס. בנימין:</u>
וגם את המקור של המסמך הזה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>
כן, ללא ספק. ההדגשות האדומות אינן שלי.	<u>ס. בנימין:</u>
הן של גדליה?	<u>היו'ר אגרנט:</u>

- לא, אלה נקשו ע'י ~~השאלות~~ - - -
ס. בנימין:
- מתי הוא עשה את זה?
היו"ר אגרנט:
- לראשונה
בסביבות פברואר, כשנקראתי/לשאלתי לוועדת המשנה כראשותו של
ס. בנימין:
- א/מ נבו.
נבנצל:
- כל הדפים שבמוצג 318 ו-319 הם ~~שאלות~~ סימנים של ממש?
ס. בנימין:
- כן.
היו"ר אגרנט:
- תאמר לנו משהו על המחיקות במסמכים האלה, מי עשה את המחיקות?
אחה יכול לזכור היוס?
ס. בנימין:
- אשתדל.
היו"ר אגרנט:
- ניקה את 318,
ס. בנימין:
- המחיקה הזאת שאתם רואים היא בוודאי של גדליה (עמוד ראשון של
318). בעמוד 2 אלה הן מחיקות שלי.
לנדוי:
- כלומר, המחיקות בתוך הטקסט הן שלך; והערות השוליים הן של
גדליה?
ס. בנימין:
- כן.
נבנצל:
- בחזר בדיוק. אני חושב ש גם גדליה לפעמים מחק טקסט. ומחיקות
תוך כדי תיקון - אני מבין שהן של העד. אבל ומחיקות האחרות הן
של גדליה. כך אני מבין.
היו"ר אגרנט:
- המחיקות בקווים הן של גדליה.
ס. בנימין:
- גם קווים וגם קווים גליים.
לנדוי:
- אבל שינויי הטקסט בתוך הנוסח הם שלך?
ס. בנימין:
- אני חושב שיש בכל זאת כמה שלו. אני רוצה לראות.
לנדוי:
- אז אולי תראה את זה. (הער מתכוונן במסמכים).

- ההגדרה שלך צודקת. בתוך הטקסט אין מחיקות שלי. ס. בנימין:
- דומני שהמחיקות האופקיות הן של העד, ואלו באלכסון או כבלי נכנצל:
הן של גדליה.
- אני לא עקבתי. ס. בנימין:
תוכל לראות את זה כעת. נכנצל:
(העד מוחה את המחיקות שלו).
- אפשר להביד שהמחיקות באלכסון וכבלי הן שלו? הנד"ר אגרנט:
כן. ס. בנימין:
- זה בנוגע ל-318. גם ב-319: בעמוד 5 של 319, המיקון בהערה נכנצל:
הוא של גדליה, והגלי למטה בעמוד 6 של 319 גם הוא של גדליה.

(אח"כ רשמה א.ו.)

ידין: שאלה מקדימה: המסמך הזה אתה אומר בעדות שלך שזה הוכן לקראת הביקור של גורודיש, בלילה שבין השני לשליש, זאת אומרת זה לא היה מסמך שצריך היה להפיץ אותו כמסמך מודיעין, או שזה היה לקראת הביקור בלבד, או מה?

ס. בנימין: זה היה צריך להיות מופץ.

ידין: מופץ למי?

ס. בנימין: מופץ לגורמי הפיקוד, למודיעין/אוגדה ולמטכ"ל.

ידין: כשאתם מפיצים מסמך לגורמי הפיקוד אתם מזכירים שמות של מקורות של הצומת?

ס. בנימין: לגורמי הפיקוד, כן.

ידין: לכל גורמי הפיקוד, לא רק למודיעין? אתם נוקבים בכינויים שלהם וכיוצא בזה?

ס. בנימין: כן. זה נועד בשלב ראשון לדוד גדליה ואחר-כך,

ידין: אמרת גורמי הפיקוד, מה זה גורמי הפיקוד?

ס. בנימין: דוד גדליה.

ידין: זה רק כשבילו היה? אתה אומר להפצה, מה זה להפצה?

ס. בנימין: לדוד גדליה, הוא רואה את זה, אחר-כך לחוליות שטח, חוליות מערך, פיענוח וכו'.

ידין: אז חוליות שטח יודעים על וכל הדברים האלה?

ס. בנימין: הם לא יודעים. אחר-כך כתוצאה מהדו"ח שלו מתמצחים את העקרונות וברגע שהוא מחזיר מוציאים סודי וסודי ביותר. מהסודי משמיטים

את השמות.

יריין:

אז זאת אומרת שזו טיוטה בסיסית לגדליה, ומזה מוציאים אחר-כך לפי הסודיות?

כן. ס. בנימין:

סחי הגעת לפיקוד ביום המלחמה? היו"ר אגרנט:

כשחים-עשרה וחצי. ס. בנימין:

בצהריים? היו"ר אגרנט:

כן. ס. בנימין:

איפה היית? היו"ר אגרנט:

הייתי בבית. ס. בנימין:

היית חולה? היו"ר אגרנט:

כן. ס. בנימין:

כמה ימים נעדרת מהפיקוד? היו"ר אגרנט:

בליילה
מה-4 לאוקטובר עד ת-6 לאוקטובר. ב-4 לאוקטובר/חזרתי ס. בנימין:

לפיקוד כדי לכרוך את ממצאי גיחת הפענוח שנערכה באותו היום.

תצלום אוויר? יריין:

כן. ס. בנימין:

שנעשה באותו יום? היו"ר אגרנט:

באותו לילה. ס. בנימין:

מהי מטרת לגדליה את שני המסמכים האלה? היו"ר אגרנט:

מסמך אחד הוגש ב-1 באוקטובר עד כמה שזכור לי. ס. בנימין:

זה מסמך 319. היו"ר אגרנט:

אח השני מסרה בבוקרו של ה-3 באוקטובר לאחר שסיימתי את כתיבתו ס. בנימין:

בלילה שבין 2 ל-3 באוקטובר. עדתי על המסמך בלילה.

אתה החלפת באיזה שלב שהוא את העמוד הראשון של המסמך הראשון? היו"ר אגרנט:

בהחלט לא. לא בפירוש. ס. בנימין:

- היו"ר ארנס: או של השני? במסמך 318 - האם החלפת את העמוד הראשון?
- ס. בנימין: לא עשיתי כל שינוי במסמכים האלה. לא החלפתי דפים מאז שקיבלתי אותם מרוד גדליה. השינוי היחיד שהיה במסמך השני (18) שקיבלתי ממנף ונאמר לי בפירוש על ידו לא להפיץ. ניסיתי לחקן בהתאם להערות שלו ונסיתי לשכנע אותו אולי בכל זאת ירצה להפיץ, ופה הוספתי רק הערכת מקורות - "מהימן" - ~~אם לא~~
- ידין: מתי זה היה כשהוא אמר לך לא להפיץ?
- ס. בנימין: בשתיים-עשרה וחצי כשקיבלתי ממנו את המסמכים.
- ידין: בצהריים?
- ס. בנימין: כן.
- היו"ר ארנס: מה השינוי שעשית במסמך?
- ס. בנימין: הוספתי הערכת מקורות - את המלה "מהימן".
- לנדוי: קיבלת באותו יום את שני המסמכים ביחד/ממנו?
חזרה
- ס. בנימין: לא זכור לי בדיוק. עד כמה שזכור לי את שניהם קיבלתי יחד באותו יום. אבל קיימת אפשרות שאחד המסמכים הוחזר לי לפני כן, זה המסמך הראשון, מה-1 באוקטובר. קיימת אפשרות כזו.
- לסקוב: מתי קיבלת אותם בחזרה?
- ס. בנימין: ב-6 לאוקטובר.
- לסקוב: אז התחלת לעבוד על היקון המקורות?
- ס. בנימין: כן. אף אחד לא ידע שהמלחמה תיפתח בשתיים, דנסיתי בכל את לשכנע אותו...
- היו"ר ארנס: באיזה שעה קיבלת אותם?
- ס. בנימין: בשתיים-עשרה וחצי בצהריים.
- ידין: הוא נתן לך או אתה ביקשת?
- ס. בנימין: כן, ואז שאלתי אותו אם להפיץ את זה והוא אמר שלא.

היו"ר אגרנט:

אז לא ידעתם שהמלחמה הפרוץ?

ס. בנימין:

לא ידענו שתיפתח בשתיים, כל ההערכות היו לקראת הערב.

לנדוי:

הוא לא ישב אתך יחד על המסמכים האלה לפני ה-6 באוקטובר?

ס. בנימין:

לא.

היו"ר אגרנט:

האם היה טעם להפיץ את המסמכים האלה לפני ה-6 באוקטובר?

הלא ידעתם שהמלחמה התחיל לפנות ערב?

ס. בנימין:

זו הייתה הערכה. אבל אפשר היה לחזיא את זה בצורה מברק בהול

בטלפרינטר ולחזק את כל נושא ההרתעה. זמן של שש שעות, כמו

שהעריכו, בין שתיים-עשרה וחצי לשש בערב, זה היה זמן סביר להוריד את המסמך למטה.

לנדוי:

אחה שכבת חולה בבית, אבל בכל זאת דעתך הייתה עדיין צלולה.

אחה השארת מסמך חשוב מאוד בידי גדליה. האם לא דאגת מה

יהיה המשך?

ס. בנימין:

ללא ספק. אני לא הייתי מנוחק מעבודתי בפיקוד. לפני שהלכתי

לשכב...

היו"ר אגרנט:

מתי זה היה?

ס. בנימין:

ב-4 לאוקטובר, עוזרי/צביקה בוקסנבוים קיבל ממני הוראה

לעדכן אותי אחת לשעתיים, כי אני גר במרחק שלוש דקות

מהפיקוד בבאר-שבע. והוריתי לו לעדכן אותי אחת לשעתיים במידה והמצב נשאר

כמו שהוא ללא תוספת סימנים מדאיגים או מרגיעים. אבל כל סימן מעור נוסף

שמגיע, שיקח אותו ויביא אותו אלי אפילו לפני שבדליה רואה אותו. כל סימן מעור

נוסף. כנ"ל לבני סימן מרגיע. והוא עמד בזמן ~~המאורעות~~ לכך היא הדו"ח השבועי

המצחיק שיצא בפיקוד דרום ב-7 לאוקטובר ועדיין נאמר שש חרגיל. זה הופץ

ב-7 לאוקטובר. למסמך הזה יש ספור - צביקה בוקסנבוים ניגש אלי, הוא היה

בדילמה, את המשך הערכתו של מי לקבל.

הוא ניגש אלי הביחה ושאל אותי מה לכתוב בדו"ח השבועי. במסגרת אחת הפגשות לצורך העדכון הופיע צביקה בוקסנבוים בפני ושאל אותי מה לכתוב בדו"ח השבועי, דו"ח תומר המודיעין במיוחד, שמתבסס על חומר המודיעין המיוחד שמגיע, מה לכתוב בהערכה. כי בסך הכל מצטבר חומר, מצטברים סימנים. אמרתי לו, כתוב את ההערכה המחמירה ללא אפשרות נוספת. ואמר-כך אני מוכן למסור לכם את תארגון מטעמי שלי אם תרצו לשמוע. והוא עשה את זה, ניגש לדוד גדליה,

מתי זה היה?

ידין:

הוא סגר את הדו"ח ב-5 באוקטובר. הדו"ח לפניכם אף אפשר לראות זמנים מדויקים. לפני כו הוא ניגש לפלי הסיירה,

ס. בנימין:

לדוד גדליה. ודוד גדליה אמר לו בפירוש בנוכחו רב-סרן יעקב שטיינברג, זה הסתבר לי אחר-כך, כי יעקב בא אלי מיוזמתו וסיפר לי שהוא שמע את דוד גדליה אומר לצביקה תמך מפקד כל אפשרות של מלחמה, כל מלה שמזכירה מלחמה מחוק, ממש במלים אלה.

זה יצא ב-7 לחודש?

היו"ר אגרנט:

זה הופץ ב-7 לחודש, ההערכה עדיין חרגיל. שמי חתום על הדו"ח למטה, אבל מכיוון שהייתי בבית, צביקה בוקסנבוים חתום על

ס. בנימין:

העמוד האחרון.

זה היה ב-5 לחודש כשהוא בא אליך?

היו"ר אגרנט:

כן. אם אינני טועה.

ס. בנימין:

זה היה כאשר כבר ירעם שהרוסים מפנים?

ידין:

כן. ללא ספק.

ס. בנימין:

אמרת קודם שאם נשאל אותך תסביר מדוע אמרת לו לכתוב רק את

ידין:

ההערכה המחמירה. אתה מוכן להסביר?

כ. אני מוכן גם להסביר למה אמרת/שתהיה מלחמה. ס. בניסין:

לא. חסביר למה אמרת לו לכתוב רק את ההערכה המחמירה. ידין:

כ. אז הביאו את הסימנים והם כל הזמן נסו ~~למחממה~~ להתרשק. ס. בניסין:

אבל זה לא ישכנע לפני שתשמעו את ההסברים שלי מדוע הערכתי שתהיה מלחמה ולא תרגיל. כי בסך הכל היו לנו הרבה חרעות, הרבה סימנים מעידיים.

אולי נישאר לעת עתה בצדר המסך הזה? לנדוי:

נמשיך אחר-הצהריים בעדוהך, מבשעה שלוש וחצי. חיו"ר אברנט:

6157

היו"ר אגרנט: בשכת קיבלת בחזרה את המסמך מגדליה, עשית עוד משהו עם המסמך אחרי 5?
ס. בנימין: לא, אחרי זה הוא הונח במגירה שלי. בשעה שתיים פרצה המלחמה.
היו"ר אגרנט: באיזו שעה קיבלת את המסמך, או שני המסמכים?
ס. בנימין: אמרתי שקיימת אפשרות שאת אחד המסמכים קיבלתי קצת לפני כן. אינני זוכר אם את שניהם התזיר לי באותו זמן.
היו"ר אגרנט: קיבלת את אחד המסמכים עוד לפני 6 באוקטובר?
ס. בנימין: אני לא בטוח. קיימת אפשרות שאת המסמך הראשון, שהגשתי בראשון באוקטובר, קיבלתי לפני כן. בועדה המשנה אמרתי שאם שניהם קיבלתי ביחד. אחר כך כשסידרתי את העניינים ראיתי שיכול להיות שאחד המסמכים הוחזר לי לפני כן, הוחזר לי ב-2 באוקטובר כערב, או משהו כזה.
היו"ר אגרנט: יכול להיות שאחד מהמסמכים קיבלת בחזרה מגדליה עוד לפני 6 באוקטובר.
ס. בנימין: כן.
נבנצל: סליחה, כאן חשוב מאד איזה מהשניים.
ס. בנימין: המסמך הראשון - 319.
היו"ר אגרנט: זה היה המסמך מ-1 באוקטובר, שהוא מוצג 319.
ס. בנימין: מתי קיבלת בחזרה את המסמך השני?
ס. בנימין: ב-6 באוקטובר, בערך בשתיים עשרה וחצי.
ידין: כאשר אתה באת בשתיים עשרה וחצי לפיקוד, הייתה כבר הידיעה על פתיחה באש?
ס. בנימין: האם אתה מתכוון לפתיחת המלחמה או לידיעה של מהבוקר שאמרה שתהיה מלחמה במשך היום?
ידין: אני לא יודע. מה כן היה ידוע כאשר באת לפיקוד?
ס. בנימין: מה ידעת על אפשרות מלחמה באותו יום?
ס. בנימין: שחיתה ידיעה מארבע או חמש לפנות בוקר שחיה מלחמה.

היתה עוד ~~גדליה פתוחה~~ ממס כשהגעת למקום, על משהו פחות

ידין:

ממלחמה, המושג הזה אומר לך משהו?

כן, בהחלט.

ס. בנימין:

כשהגעת לפיקוד כבר ידעו על

ידין:

כן, בהחלט.

ס. בנימין:

כשאתה באת לפיקוד וקיבלת את המסמך השני מגדליה, אתה ידעת

ידין:

וגם גדליה ידע, שיש ~~מסמך~~ ממקור טוב שבערב תחיל מלחמה.

ב. היתה ידיעה מיידית, מאותו רגע, ביחס אז אתה בא לגדליה

ושואל את גדליה אם להפיץ את המסמך. אני רוצה להבין את הדבר. במסמך הזה, כפי שאתה הגשת, אני עוזב כרגע את הפתיחה, אני מדבר על הסוף. בסוף יש שלי אפשרויות,

מצד אחד הערכה שזה תרגיל, מצד שני אתה מסיים ואומר שלעומת זה, העניינים הבאים

אינם מתיישבים עם תרגיל. מה שעם היה בשתיים עשרה וחצי, כשכבר יודעים שבערב

תחיל מלחמה, לשלוח מסמך שעשוי להחליש את הערנות של הפיקוד, כי באותו רגע

כדאי היה כבר לתת מסמך אחר לגמרי: יש ידיעה, נוסף לידיעות שכתובות פה,

יש ידיעה שהערב תחיל מלחמה. מה שמסייע ומחזק דבר זה גם הסימנים המעידים

שהיו. אני לא מבין את השיקול.

ס. בנימין: ~~לגבי המסמך הזה...~~ אני רוצה

להעמיד את הדברים על דיוקם. מסמך זה נועד לשכנע את דוד

גדליה בשיטתיות, שכל הסימנים המעידים והמתריאים האלה לא יכולים להיות

על רקע תרגיל, לא יכולים להיות קשורים בתרגיל. ואז כתבתי במסמך באופן שיטתי:

אם זה וזה קשור לתרגיל, מה אומרים כל הסימנים האחרים? זאת היתה למעשה

מטרת המסמך, כאשר במסמך הראשון כתבתי את שתי האפשרויות. הגשתי אותו ב-1

באוקטובר, למרות שגם אז הסתתי והסלתי ספק ~~בהערכה~~ של תרגיל, אבל הגשתי, כי

אמ"ן לחץ, וגדליה לא היה מוכן לקבל הערכה אחרת.

לגבי השאלה שלך, אם גדליה היה נותן הוראה כן להפיץ את

המסמך, הייתי עושה בו שינויים והייתי מפיץ אותו.

איזה שינויים היית עושה?

ידין:

6159

הייתי כותב שצפויה מלחמה עוד היום. ס. בנימין: בזמנו

כונה בשם , והוא הווה התראה. זה פעל יפה מאד במלחמת
ההתשה וזה הוכיח את עצמו. הסיבות ברורות.
ואז המצב ברור.

לגבי הסימנים שהייתי מכניס, הייתי כותב מברק מירי או כהול, שבמשך היום, בשעה לא ידועה, הערב או בעיתוי מסויים, כפי שהיה נקבע ביני ובין גדליה, אילו עושה איזה קונסולטציה, והייתי מתריע על אפשרות של מלחמה. ידין: אבל זה דבר אחר לגמרי. אמרה שבאח לגדליה ושאלת אותו אם להפיץ את המסמך. עכשיו אתה אומר דבר אחר לגמרי, זה להפיץ ידיעה, שאולי אפילו הופצה, אני לא נכנס כרגע לבעיה, ידיעה התראה מידיה על סמך חומר חדש. אמרת דבר אחר, שהצעת לו להפיץ את המסמך. איך אפשר להפיץ את המסמך הזה כפי שהוא כחוב בשעה שתיים עשרה וחצי או אחת, כשאתה כבר יודע שבשעה שש תתחיל מלחמה, ויש ידיעות הרכה יותר עדכניות. איזה שינויים היית צריך להכניס? ס. בנימין: הייתי מתמצת אותו ולוקח את הדברים המתריאים מתוך המסמך בתוספת הדברים שהתקבלו.

כלומר, לא להפיץ את המסמך כמו שהוא. לא את אותו מסמך. ידין:

בכנות, אני אמתי לו להפיץ את המסמך הזה. ס. בנימין:

זה מה שאמרת לו. אבל מה חשבת לעצמך? מה טעם להפיץ את המסמך ידין:

הזה כמו שהוא.

אילו נתן אישור, אני אומר בפירוש, לא הייתי מפיץ אותו ס. בנימין:

6160

כמו שהוא, הייתי לוקח את הידיעות המתריעות, את הידיעות החריפות מתוך המסמך, מחמצח ומוריד למטה.

ידין: לא התכוננת להוציא את המסמך כמו שהוא?

ס. בנימין: לא.

ידין: בעצם, לכאורה יש סתירה מסוימת בין הסיכום בעמוד

הראשון ובין הסיכום בסוף. כי בסוף אתה אומר שיש דעה

אלף שזה תמרון, ולעומת זה יש סימנים שלא מתדרים. זאת הערכה מאד זהירה ושקולה,

אם כי אני מסכים אתך שהסימנים הם רציניים מאד. לעומת זה בהתחלה כאילו זה חד

משמעי. אני הייתי מבין, אילו היה לי מסמך כזה מוכן מקודם, מ-3 בחודש, ואני

ככל זאת רוצה להוציא אותו בשבת - אילו היה דבר כזה, כמוכן לא זאת היתה הכוונה -

אחד הדברים היתירים שאפשר לעשות ~~שהיה~~ במהירות כדי להוציא את המסמך הזה,

במקום תמצית, זה באמת בהתחלה לכתוב משהו יותר החלטי ולהשאיר את כל השיקולים

בסוף כמו שהיו קודם. זה היה הרבה יותר הגיוני. איך זה יכול להיות שב-3

לחודש כחבת את העמוד הראשון כל כך החלטי, בזמן שבפנים אתה מהסס בין שתי

האפשרויות? האם אין זאת סתירה?

ס. בנימין: אולי המסמך לא בנוי טוב. אני לא הסתתי ב-3 בחודש.

בפירוש לא. אמרתי את זה בפורום של המערך אצלנו

וזה גם יצא החוצה.

ידין: לא אישית, אבל במסמך כמו שהוא כתוב. לא שאחא מהסס,

אבל אתה בונה את המסמך בצורה אתרה, אתה בונה אותו

כמו שמסמך מודיעיני צריך להיות כתוב, כתוב יפה. אתה מנתח את שתי האפשרויות,

אתה אומר מה בעד אפשרות כזאת, ואין ספק שמרגישים מהניתוח, עם כל הזהירות,

שאתה נוטה להכריע לאור הסימנים. זה אני מבין, אבל אתה עדיין מציג את שתי

האפשרויות. אבל בעמוד הראשון אתה לא מציג שתי אפשרויות. איך חשבת שגדליה

"יקנה" מסמך כזה ב-3 בחודש, כשהעמוד הראשון הוא חד משמעי, ואילו העמוד

האחרון מציג שתי אפשרויות?

ס. בנימין: אם היה קורא לי לשיחה, הייתי מסביר לו את הדברים הבאים

6161

כאן אני רוצה להכנס לארגמונטציה שהייתה לי בענין המלחמה.

חופתעו בוודאי לשמוע שלא ידעתי שהייתה קיימת
באמ"ן קונספציה. אתם השפתם אותה ברוח הביניים. מעולם זה לא הורר במסמך,
מעולם זה לא הורר בחומר כחוב, בנייר, שיש קונספציה כזאת באמ"ן. אבל כקצין
מערך פיקוד דרום, כשנכנסתי לתפקיד כמפקד חוליה ניסחתי לנתח מצב - זה הדבר
הראשון שאתה עושה בבחינת מערך, כי אתה אחראי על מרחב התראה של פיקוד דרום,
ואתה אחראי גם על המחקר וההתראה - אחה עושה חשבון פשוט, ניתוח הכעיות
שעומדות בפני המצרים כדי לפתוח במחקפה, אחה מביע למצב שיש כמה ~~מגפופ~~
דברים יסודיים שהמצרים צריכים להתגבר עליהם לפני שהם ככלל חושבים על אפשרות
של מתקפה.

זה ~~אחד~~ מתחיל בבעית הצליחה. המכשול עצמו הוא בעיה.
הסוללה שבצד המזרחי היא בעיה. קו כרלב, מעוז ותעוש, בעיה. כשאני מדבר על
עליונות השריון שלנו על ~~על~~ השריון שלהם, זו בעיה. העליונות האוירית
שלנו - בעיה. בעיות מוראליות שיש להם לאחר שלוש תבוסות, זו בעיה.
הנושא של פיצול כוחות, מיתקפה משולכת או לא משולכת, זה לא היה הכרחי, כי
לא עסקתי בדרג אסטרטגי, לא עסקתי בענין סוריה-מצרים, למרות שהאיחוד הוקם
בראשו של שר המלחמה המצרי. אם אני מסתכל אחורה, אני את הצבא המצרי מכיר
ארבע שנים, מזה שנה אחת כמש"ק ושלוש שנים כקצין. כשאני מסתכל אחורה, אני
מסתכל על בעית המכשול עצמו. לפי הסטטיסטיקה שעשיתי. מחלקת חי"ר מצרית,
במשך הזמן שאני מכיר את הצבא המצרי, עשתה קרוב ל-15 אימוני צליחה.
הם הצטיידו בנושא זה, רכב אמפיבי, גישור מהיר, כל הקשור.
ניתוח תכנית ההורכה השנתית של הצבא המצרי מראה שכל דוויזיה חי"ר עברה מאז
שאני מכיר אותה לפחות 4 - 5 אימוני צליחה, 3 מהם טקטיים עם בייסות. אלה
נחונים שבדקתי והם מבוססים. אפשר להביא חומר ולבדוק את זה. סיום של כל
שלב אימונים כזה הסתיים כהרגיל מקיף בצבא המצרי, זה סדרת התחריטים. זה בנושא
הצליחה.

6162

בעיה המכשול, אני הייתי עד, צפיתי באימוני פריצת הסוללה כסילוני מים, בעיר באלחה (?). כתבתי את הסקירה, נדמה לי שחתום עליה ראובן שמעיה מבחינה פורמלית, ושם הגעתי להערכה שהמצרים יכולים לבצע פירצה כזאת תוך שעה וחצי עד שעתיים, כאשר בתוך הפירצה ראיתי בולדוזר עובר, וזה השפיע על הערכת עבירות הקרקע לאחר הפריצה על ידי מים, אם המים משפיעים על עבירות קרקע או אינם משפיעים על עבירות קרקע. זאת סקירה שהופצה לכוחות. זהו ענין פריצת הסוללה, אני כבר לא מדבר על אפשרות אחרת, של פריצה עם בולדוזרים או טילי קרקע-קרקע לפריצת הוסללה, מרגמות וכל הקשור, והם התאמנו בנושא הזה.

קו ברלב. הכרנו שלושה-ארבעה מרכזי אימונים בצבא המצרי, המצרים ניסו כל האמצעים שיש ברשותם כדי להתגבר על המעוזים. ניסו באמצעות הותחים וארטילריה בכינון ישיר וכינון עקיף, ניסו עם טילי קרקע-קרקע. שמענו את זה וראינו את זה כתוב, ניחחנו את החרגילים האלה, עם ארטילריה, עם חיל אוויר, עם סנקים, עם נ"ט וכל מה שקשור בזה. המרחק הוא 300 - 200 מטר, וזה קרוב. אחי-ככל-כן-ההכנס-איפוא-את-פגיע-לפסק-אף-את-פה-לא-יכחיש-שהמצרים התאמנו בזה, ואחרי כל כך הרבה אימונים אחת מגיע למסקנה שהגיעו לפתרון סביר לנושא זה.

כאן אני מציג את מערכת הצליחה. בנושא ההכנות הקרקעיות לצליחה, בסוף 1972 המערכת הקרקעית לצליחה היתה מוכנה, אם זה גשרים תת מימיים, על חבלת המים המחוקים, או צירי האורך והרוח בתעלה, או משטחי צליחה, ואם מדובר כהקמת רמפות וסוללות, ואם מדובר בדיפונים שנועדו להסתיר בתוכן - אגב, הייתי אחד הראשונים שהעריך שריכוזי הדיפונים בקו התעלה, 100 - 200 דיפונים עם פתח כניסה ויציאה, הייתי אחד הראשונים שהעריכו, ביחד עם ברמן, קמ"ן הפיקוד, שדיפונים אלה נועדו להסתיר ציוד צליחה ובישור לקראת כל אפשרות. המערכת הקרקעית לצליחה היתה מוכנה בסוף 1972. כל מה שנעשה מאז 1972 היו השלמות לכל מה שהיה קיים.

אחרי כן תכ

(לפני כן רשמה א.א. - רשמה ת.כ.)

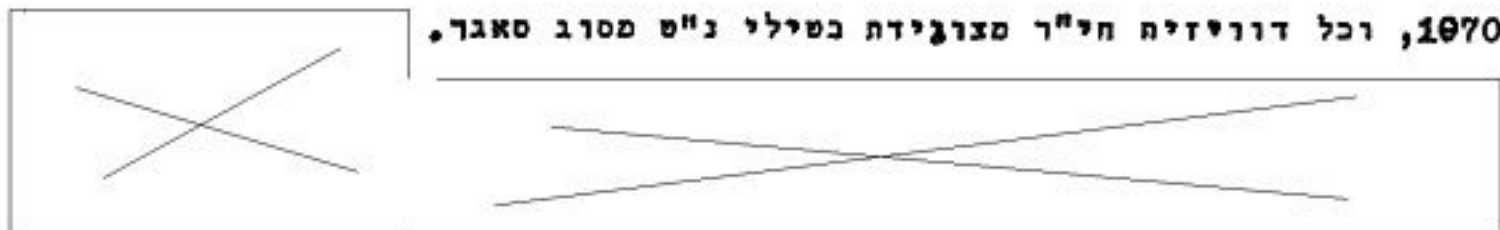
הערך : סרן ס. בנימין

בעיה עליונות השריון: כאן אנסה לא להיות חכם לאחר מעשה, ואנסו לראות איך הם פתרו את הבעיה הזו, או איך הגיעו לפתרון סביר לדעתם לפני המלחמה. צפינו, שמענו וראינו אמוני שריון מדרג הסנק הכווד וכלה בדוויזיה הסנקים; אמונים סקטים; תנועה; פריסה; נחיתה; שתוף פעולה עם ארטילריה; שתוף פעולה עם חיל-אוויר; שתוף פעולה עם קומנדו, באופן אינטרנסיבי. כמד שהתכסא במסמכים בחומר שהגיע אלינו, זו היתה הנקודה, כי מפקד הסנק הישראלי, מפקד יחידת הסנקים הישראלי טוב יותר בשליטה על היחידה שלו, טוב יותר בהפעלה, טוב יותר כאלחור - טוב יותר באמפרוביזציה. הם ניסו באמונים בשטח לחקנות יותר מיומנות, יותר נסיון בנושא הזה, והם עשו את זאת בצורה יסודית. ~~פגזות-עליונות~~

בעיה העליחנות האוירית: לפני המלחמה הגענו למצב ש-54 סוללות קרקע-אוויר היו פרוסות במרחק של עד 30 קילומטר מהתעלה, כאשר היינו עדים לחפירת בסיסים 2-3 קילומטר מהקו הראשון. קידום של סוללה אחת בלבד היווה לנו חתימה קיצונית על כאן אולי לא כדאי להכנס לתככים האישיים, אבל/אותם אנשים שמעידים נגדי אדבר אחר-כך. הם הכינו מערכת קרקעית לפריסת טילי קרקע-אוויר, כדי להרחיק את המטריה בגזרה המזרחית. לא די בזה, הם הלכו ורכשו טילי קרקע-אוויר שיידים כדי לנוע עם הכוחות. לא די בכך, הם קנו/סטרלייזר, טילי ס.א.7 - טיל הנ"מ האישי. גם לכך הם מצאו פתרון וזה הוכיח את עצמו.

בנקודת עדיפות השריון שלנו רציתי רק להוסיף, כדי לא להיות חכם לאחר מעשה: מסתבר שהם פתרו את הבעיה באמצעות טילי נ"ט, בהם תגברו את כל המערך הקדמי, שהקנו יכולת החמודדת טובה עם החי"ר המצרי נגד כוחותינו, כאשר השריון שלהם נוצל מאחור, או שמרו עליו בחור כוח מתקפה. אך איני רוצה להיות חכם לאחר מעשה, כי לא ידענו על-כך, למרות שידענו ש"סאגריס" הופיעו בסוף 00

הער : ס.בנימין

1970, וכל דוויזיה חי"ר מצונזית כטילי נ"ט מסוג סאגר.

בעיות מוראל: הצבא המצרי הקים ענף טפוח המוראל, ויחידות

טפוח המוראל הגיעו עד דרג הפלוגה אורגנית. בדרג המחלקה, האנשים היושבים בקו והכיתות, הורידו אנשים עם הרצאות, וכל הזמן עברה תעמולה וחומר בנושא טפוח המוראל. קורס לטפוח המוראל, קורס לטפוח המוראל - קורס לטפוח המוראל, מש"קים לטפוח המוראל, וזה היה ממש אינטנסיבי. אני לא רוצה לעשות סטטוסטיקה ולספור את מספר הקורסים שנעשו בנושא זה, ולספור את מספר מקוריהם של הקצינים לטפוח המוראל בקו לצורך הרמת המוראל של הצבא המצרי.

בעיה פזול כוחותינו לצורך מתקפה משולבת בסוריה ומצרים

כאן לא ידענו שום דבר ידענו על בקורים, אך לא ידענו מה חולך. בכל אופן אם מעריכים לחומרה, ניהן היה לדאוג בכך אפשרות של מתקפה משולבת, אך לא חשבנו על זה. זאת מערכת ההכנות של הצבא המצרי, כאשר לדעתי ב-3 לאוקטובר לא היחה בפנין כל בעיה לתקוף. הוא היה במצב של אפס, ואז מתחילות להגיע החראות. אז מתחילות להגיע החראות על פריסת חרום של הצבא המצרי. על פריסת חרום של הצבא המצרי ידענו לראשון מתוך מבצע שנקרא "עמליה 170" ואחר כך "עמליה 200". לפני-כן זה נקרא "אזים ב". זה עבר גלגול מהגלגול הראשון של מלחמת ההגשה, וזה נקרא ב"עמליה 200" ובמלחמה לא הופיע "עמליה 200", כנראה היה שנוי שם. פריסת החרום אומרת קידום צויקית ממוקמות. הערבנו שדוויזיה 23 ממוקמת בגזרת ארמיה 2, וידענו שדוויזיה 6 ממוקמת בגזרת ארמיה 45. ידענו והיו שם בצורים, פריסת חרום: ידענו על אגד אחד שנפרס לחרום, הוא אגד 128, פריסת חרום של הצבא המצרי: כאן אני רוצה להזכיר סקירת כוננות שכתבתי ב-1971. שוב שמעיה חתום עליה פורמלית כי הוא היה מפקד חוליה,

אני כתבתי אותה. היה שם פרק בענין הצבא המצרי, ושם ניסיתי להסביר לכל קצין שבה לבחון את המערך, איך ייראה הצבא המצרי כאשר הוא ערוך לפלחמה, ואם חסירה כאן, אפשר לעבור עליה פרט אתר פרט, ולראות שחל התאמת. כאשר אני עורך סקירה כזו ומנתח את המצב עד ה-3 לחודש, ומקבל התראות קונקרטיים שכתובות בסקירות, בנוסף לאלה האחרונות שהזכרת, שאינן כתובות בסקירה, - אני כקצין מערך בחזית פקוד דרום, לא מוכן לקחת סיכון, לא מוכן לקבל את הערכת המטכ"ל שמדובר בתרגיל. תשאלו אותי למה לא צעקתי? החשובה תהיה פשוטה: חפיקי להביא לקמ"ן שתי הערכות, הערכת של המטכ"ל והערכת שלי, והוא צריך להחליט מה הוא מקבל. אני נכנסתי אליו, בקשתי אותו. כל מה שאמרתי לכם לא כתוב, אך כואו נעשה נתוח. התפיסה של קצין המערך לא הופצה ולא נכתבה באף מקרה באף שלב, אך אילו היא קורא לי, אילו היה מזמן אותי לשיחה באיזה שהוא שלב, הייתי מציג לו את הנתונים בצורה כזו, ולדעתי זה היה משכנע. לא היה פה מקום לספק ואסור היה לקחת שום סיכון בנושא זה.

אני רוצה להזכיר לכם מלחמות שהיו לי באותו נושא עם המטכ"ל,

בתקופת מלחמת ההתשה. אז הייתי סגן-מישנה צעיר. ואם מותר לי כאן לגלות את כל

הפרטים.

הרמתי סלפון למטכ"ל ואמרתי: רבותי, מה אתם חושבים? לדי שיהושע ברמן ידע, ואמרתי:

אמר: לא יודע, ארמתי סלפון לאובדה רבותי צפויה היום פשיטה, פעילות יזומה מצרית, אפשרות סבירה לפשיטה על המעוזים. כלילה היתה פשיטה על איסטמעיליה; החבר'ה היו מוכנים והפילו אנשי קומנדו. זו היתה פעולה קלאסית, אך היו עוד הרבה מלחמות עם המטכ"ל. מה שאני רוצה להדגיש פה הוא שכאשר יהושע ברמן היה קמ"ן הפקוד, להערכות שלנו היה מקום - התייחסו אלינו. כאשר גדליה בא, ירדנו מעל הפרק. אחד הדברים שאני רוצה לציין, אם אתם רוצים להכנס למערכת היחסים ביני לבין גדליה----

הער : ס.בנימין

י. ידין:

לא הפסקתי אותך כסקירה שלך שהיא מענינה מאד ואני מוצא
לה בטוי בכחב גם בכוננוח ב-1971 וגם במסמכים שלך. אך אני
רוצה לחזור לשאלת הראשונה שלי. אני מסכים איתך שמתוך הכרה שלך, שהרגשתי שחעניין
מוכן, והסימנים המתריאים מעידים שהעניין מוכן, ואתה הרגשת כך, ולמעשה הם
מחאמחים אחד- אחד, ואחה מפרט אותם, ואני יכול להבין שב-3 לחודש אחת מציג
אח הערכת מסכ"ל ואת ההערכה שלך כשקולות, אך אתה בכל זאת שם סימן שאלה.
אחה גומר אח ההערכה שלך עם סימן שאלה גדול, שאלה, אלה ואלה לא מסתדרים עם
תרגיל. זה בעל משקל רב. בכל זאת בפתיחה של המסמך, אתה הרכה יומר החלטי, אחת
לא נוחן את ~~המסמך~~ שחי האפשרויות האלה. האם נראה לך שזה עומד מבחינה מכונה
המסמך, לא מבחינת דרך המחשבה שלך, שבה אני מסכים איתך מאה אחוז, ^{כי} שחייית עם
יכולה להינתן מלחמה, ואחר כך אתה
זה, - שמבחינה הגיונית זה לא בסדר? אתה אומר: כן, יכולה להיות אפשרות
כזו ואפשרות כזו. אני מחוון למכנה.

סרן ס.בנימין:

אני מבין את השאלה. זו נקודה שאלמ יהושע נבו התרכז עליה,

ולכן הדגשתי לפני כן שהמסמך הזה נועד לשכנע את גדליה בשיטתיות

מדוע זה לא תרגיל. אטרחי שההערכה שלי היא שזה מלחמה במסווה תרגיל, ואחר-כך
והידיעות
הבאתי את כל הסימנים/מהמקורות, ואחר-כך כתכתי פסקה: אם נניח - זה היתה המשמעות
שלה - אם אתה רוצה לשייך אח זה לתרגיל, אז בוא חסביר לי את זה, את זה ואת זה.
יכול להיות שמבחינת מכנה המסמך זה לא היה בסדר, יכול להיות שאני לא בניתי
אח המסמך טוב, אך זו היתה המשמעות של המסמך והמגמה בחוך המסמך.

ידין:

מה שהתכוונתי אליו זה דבר אחר. מכנה המסמך הוא הגיוני.

נעזוב רגע את הפתיחה ואת הסיכום - מכנה המסמך הוא מאד הגיוני,

אני לא הולך לחלק ציונים, אני לא קצין מודיעין, אך אני מבין אח החגיון שבו.

.15.

ת.כ.

ועדת החקירה-9.5.74

ישיבה ק"ט - אחת"צ
ידין

אחה מביא את כל המקורות של הצומת בצורה ברורה, ואחה נותן שתי אפשרויות וגומר למעשה בסימן שאלה גדול, ואני מסכים איחך שזה יותר מסימן שאלה וכו' וכו'. אך יכול להיות שתוך כדי כך שמכינים את המסמך, אחה עובר על-כך ב-3 לחודש ובערך שבין ה-2 ל-3, וכתבת כבר מסמך אחד לפני כן בראשון לחודש, וזה הרבה יותר חמור מהוא. אך העובדות נשארו קונסטטציות: ~~שעמדה~~ קידמו פה דוויזיה כזו, העבירו ציוד, אבל כמה שהזמן עובר ומגיעות ידיעות נוספות, אז המסקנה המתבססת על העובדות האלה יכולה לגדול. אחר-כך אגיע לשאלה ששאלו אותך ולא הייתה לך תשובה עליה. כאשר אתה כתבת - כתבת, והיה לך אולי אפילו הקדמה, אך כאשר גמרת לכתוב זאת, ראית שהקדמה הקודמת שכתבת, הייתה יותר מדי חלשה לאור החומר שכתבת, ואז תוך כדי כתיבת החומר או בשלב יותר מאוחר קצת, אבל לפני שהגשתי, לפני המלחמה בכל אופן, - לקחת את העמוד הראשון שהוא למעשה קודם הכיל... (הייתם זהיר כדי שתוכל לסכור את המסמך הזה), ואמרתי: רגע אחד, החומר שכתבתי פה הוא מספיק, כדי שאכתוב עכשיו עמוד חדש (אני רק בהתחלה), שלמעשה כל העסק הזה מביא למלחמה. אני פשוט מנסה להבין, מדוע יש סתירה לכאורה, בין המכנה בפנים לעמוד הראשון. יכול להיות דבר כזה? אחה זוכר סתירות כאלה? איך עבדת בכלל?

סרן ס. בנימין: טיוטא כותבים כמה פעמים עד שזה מתגבש, טיוטא אתה חתמת בזה ומעתיק. טיוטא אתה כותב על צבעי רפים שונים. לא קיימת אפשרות שהגשתי לדוד גדליה במסמך המקורי עמוד ראשון אחר. רבותי, בנקודה זו אני רוצה להדגיש, אני מוכן להחקר—

י. ידין: לא אמרתי את זה. עוד לא הגעתי לטענות. אני מנסה להבין אפשרות אחרת. לא אמרתי שהגשתי לגדליה עמוד אחר ואחר כך החלפת. יש פה עמוד יותר קצר, ואחה אומר שהיה גם צבע אחר. אחה מודה. אני תחשב כך: התחלתי בין ה-2 ל-3, לכתוב את המסמך ~~ב-3~~ ככתבת את המסמך עם עמוד אחר בהתחלה, ואז הוא הלך באופן

6168

20.16.

ועדה החקירה-9.5.74

ת.כ.

ישיבה ק"ס - אה"צ

י.ידין

העק : ס.בנימין

הגיוני. אבל לפני שהבשח אותו לגדליה, כאשר גמרת את הסיוטא הסופית, קראת
 אה המסמך ושכנעת אה עצמך או הרגשת שאתה לא די מדגיש את הנקודה, ולקחת
 את העמוד הראשון בו אהה מציג את שחי האפשרויות כמו בסוף, וכתבת אותו מחדש,
 וחשבת שלמעשה התומר שבא אחר-כך די מספיק, כדי להצדיק את העמוד הזה, ואת
 זה אתה נותן לגדליה. האם יכול להיות דבר כזה, שאתה עצמך החלפת את העמוד הראשון
 לפני שהבשח אותו לגדליה? למה הוא יותר קצר? למה הוא בצבע אחר? האם יכול להיות
 שאתה עצמך החלפת אותו לפני שנתת אותו לגדליה?

סרן ס.בנימין: לפני שהעברתי אותו לגדליה לא יכול להיות.

י.ידין: לא יכול להיות?

סרן ס.בנימין: לא יכול להיות, אך לבטים היו לי, בכך אין שום ספק.

לנדוי: יכול להיות שאת העמוד הראשון אתה כתבת לפני יתר העמודים?
 3 שקודם כל פרסת את כל העמודים, אחר-כך עשית מין סיכום, ושמת
 אותו על העמודים האלה. האם אתה מבין את השאלה?

סרן ס.בנימין: אתה מוכן לחזור בבקשה.

(המשך רשמה א.ב.ג.)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

לפני כן רשמה חכ

ישיבה ק"ט - 9.5.74
הער ס. בנימין

א.כ.

לנדוי:

האם זה יכול להיות שקודם כחכת את כל הפירוט של היריעות,
ואת העמוד הראשון שמכיל מעין סיכום - את זה כחכת בסוף?

ס. בנימין:

בהחלט. את הכללי כותבים תמיד בסוף.

לנדוי:

בסוף? אבל המבנה אינו הגיוני. אינני יודע איך לימדו אותך
כתור קצין מודיעין. אבל הסיכום בדרך כלל בא בסוף.

ס. בנימין:

יכול להיות שהיתה לי טעות שלא כתבתי את הערכה בסוף,
בסיכום ההערכה, כדי - - -

לנדוי:

אבל האם זה אפשרי שכתבת את העמוד הראשון בסוף?

ס. בנימין:

את העוד הראשון בכל מקרה כתבתי בסוף.

לנדוי:

כן?

ס. בנימין:

בכל מקרה כתבתי בסוף.

לנדוי:

מפני שהוא סיכום?

ס. בנימין:

כן, בהחלט.

יריין:

אבל זאת בדיוק השאלה שאני רוצה לשאול אותך. העמיד השני
מחיל בסעיף 4. איך יכולה לדעת, אם את העמוד הראשון כתבת

בסוף, שעמוד 2 יחיל בסעיף 4?

ס. בנימין:

כי את הספרור אחת עושה אחרי שאחז כוח את העמוד הראשון.
את הספרור אחת עושה בסוף - בסוף. אתה כותב סעיפים.

נבנצל:

זה הרי לא המסמך הראשון. המסמך הראשון על אוחס נחונים נכתב
למעשה יומיים מקודם. דהיינו, כל העניין היה כבר פעם מוסבר.

כך שלא צריך היה לחכות בכתיבת העמוד הראשון, מפני שכבר ידעת למה אתה מגיע.
עכשיו אתה אומר שאת העמוד הראשון כחכת בסוף. לא היה צורך. הכל היה כבר ידוע,
זאת היתה רק עריכה מתוך של חומר שכבר היה ידוע.

ידין: לא, זה חומר אחר לגמרי.

נכנסל: אבל העובדות היו ידועות, המסקנות היו ידועות.

ידין: אבל הם לא כתובות במסמך של ה-1.

ס. בנימין: של הראשון כתוב אחרת.

ידין: הוא כללי יותר.

ס. בנימין: כתוב: הערכה של אמן, הערכה שלנו, ו-ג: אי-אפשר להעריך הוועדות(?) סבירות של אחת/תוצאות אבל לא ניתן להחלים מאפשרות - - -

ידין: סליחה רגע. אני בכל זאת רוצה לחזור להבין את הדבר הזה. אחת אומר לי עכשיו שאת העמוד הראשון כתבת בסוף, ואת הספרון בנת אחרי שהכל נכתב. אני לא כותב כך, אבל אני מבין שבהחלט אפשר לכתוב כך, זה מתקבל על הרעה. כי בעצם העמוד השני מתחיל בידיעות, וזאת יחידה אורגנית: אתה נותן את הידיעות, אתה נותן זה, וכסוף אתה נותן את הכותרת המסכמת.

לנדוי: זה הגיוני.

ידין: אני לא אומר שלא. אני מנסה לחשוב (אגיע לכך אח"כ, כשאשאל אותך קונקרטיה על הבעיה הזאת): האם יכול להיות שאת העמוד הראשון, לא שהגשתי לגדליה, בסוף, אחרי שכתבת את המסמך, סבת אותו פעמיים, התחבטת איך לכתוב את העמוד הראשון הזה, שהוא העוד המכריע; פעם כתבת אותו בצורה אולי קצת יותר תלשה, עם שתי האפשרויות, ואח"כ כתבת סיוסטה סופית, שזאת הטיוטה שמוכאח פה, ואזתה הדגשת. האם יכול להיות תהליך כזה, או לא?

ס. בנימין: מבחינה תיאורטית יכול להיות.

ידין: מעשית, אם זה היה כך.

ס. בנימין: תן לי רק להיזכר. תיאורטית יכולה להיות אפשרות כזאת, כי יכול להיות שאתה מתלבט על הניסוח, ואתה כותב אותו בצד, כי אתה מכיר הרבה אמצעים שעשיתי את זה, וכסוף אתה כותב את הרף האחרון שמוצא חן בעיניך הכי הרבה, ואתה מניש. לגבי הדבר הקונקרטי הזה אינני זוכר אם העליתי את זה על

6171

א.ב.

ס. בנימין:

נייר, אם העליתי על נייר דבר יותר חלש, אינני זוכר. תיאורטיה יכולה להיות אפשרות כזאת.

פירין:

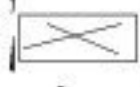

אני לא יודע על הצבעים, אם קיבלת. אתה בעצמך אומר שיכול להיות שזה היה על נייר לבן. למה הנייר הראשון יותר קצר. הכל ארוך, וזה יותר קצר

ס. בנימין: מי שמכיר את חוליית מערך פיקוד דרום, ואת שולחנו של קצין המערך - רואה ערימות של דפטים. ומי שמכיר את שולחנו של קצין המערך רואה מה צנצנת עם עטים, כשאתה כותב, אין לך זמן להחזיק עם איזה דף לפתוח ועם איזה צבא לכתוב. אתה לוקח דף, וכותב אותו. פשוט כמסמך. אז יכול להיות שהדף הראשון יהיה לבן, והאחרים צהוב ירוק ורוד. יכול להיגב שהדף הראשון יותר קצר, כי יש גם דפים אחרים שהם יותר קצרים, וגזורים וחתוכים וכל היתר. אבל זאת לא סיבה לבוא ולהאשים - - -

פירין:

לא. אני רוצה שתבין, אני אינני מתייחס ככלל לעדויות הללו.

אינני אומר לך שאני לא מאמין לך כרגע. אני כרגע רוצה לשאול אותך שאלות שלכאורה, לא למעשה, כאילו מעוררות אצלי תמיכה כשאני מסתכל במסמך הזה. אתה מסביר לי, ואתה אומר לי. שאלתי אותך שאלה ראשונה שאני רואה לכאורה

סחירה בין החד-משמעיות של העמוד הראשון ובין ההצגה עדיין של שני הסעיפים, פסי לכאורה על שני הסעיפים בעצם המסמך. אז אתה מנסה להסביר לי את זה, איך זה קורה דבר כזה, שאלה שניה שאני אומר: אני רואה לכאורה שהעמוד הראשון יותר קצר; אני לא רואה את הצבעים פה, וכו' וכו'. אז אתה אומר: השולחן של קצין המערך אצטגאלא הוא כזה שלוקחים את כל העמודים, וכו' וכו'. אני פשוט רוצה להבין את הטיעון האלה שכתבת. כי הרי אתה מבין בעצמך, אז הכנת, כל אחד מבין, כל קצין שכותב במערך כזה, שבסופו של דבר העמוד הראשון/הוא המסקנה של כותב המסמך, יותר מכל הניתוח. הניתוח בא רק בשביל לאשש את זה. אם אז את העמוד הראשון, אפילו כותבים אותו בסוף - עליו מתחבטים בסופו של דבר יותר מכל. כי לפרט מה אומר ומה אומר זאת לא התחבטות, זאת עובדה. יש לך ידיעה, אתה מפתח אותה, מעתה ק

6172

אגודת
ידין:

אוחה, מעתיק אוחה. חילקך תחפנשת - זה מחוך הנסיון שלך, זה צד מיד, זה בולט לעין, וזה לא גורם לך להתחבטויות. ע"ה לא מסתדף עם הרגיל, לא מסתדר עם הרגיל - כל זה לא. איפה יכולה להיות ההחלטות שלך, זאת ההחלטות של קצין המודיעין בסופו של דברך כשהוא צריך לעשות את הערכה על המודיעין. שם עוד איכשהו גם כן עוד לא קשה לך בחוך המסמך. כי אתה אומר מצד אחד יש שתי הערכות; יש הערכה אחת שאומרת שזה הרגיל, ועל הערכה השניה אתה נזחר, אתה לא רוצה לכתוב את זה ישר בעינייך נגד כל אמן, ואתה אומר: מצד שני לא מסתדר העסק עם הסימנים האלה. עד כאן אני יכול לתאר את עצמי יושב בחור שלך, עם העפרונות והניירות, אני לא רואה התלכטויות נפשיות שיש לי, כי אני מציג פחות או יותר מכנה. איפה מגיע רגע האמת שלי כקצין מערך? זה כשאני צריך לכתוב את העמוד הראשון, שאני כותב אותו בסוף. שם אני כבר לא יכול "להתקרר" אם לומר כך. אני חייב לכתוב מה אני מעריך. אז אני יכול לתאר לעצמי שדווקא על העמוד הזה אני כותב כמה טיוטות. אני יכול לתאר. אני כותב פעם כמה נאח"פ, נרמה לי שולף לא אמרתי את זה די ברור, אולי אמרתי את זה יותר גאג ברור. אני זורק ניר אחד לוקח ניר שני. ואני שואל שאלה: אם זה היה כך? לא אם זה יכול להיות גאג; אם זה היה כך או לא? או אתה לא זוכר?

ס. בנימין: אינני זוכר. כי עכדנך הרבה מסמכים שם, אני לא זוכר אם

דווקא במסמך הזה היה כך. אני ממש לא זוכר.

הינ'ר אגרנט: אבל האם אתה זוכר שאת העמוד הראשון כתבת בסוף?

ס. בנימין: כן, ללא ספק. אני זוכר שכתבתי אותו בסוף.

לסקוב: האם אתה זוכר אם בראשית השבוע פנה אליך ס/א גדליה רביקש

מסך שתגיש לו הערכתי?

ס. בנימין: בראשית השבוע הוא אמר לי לקראת סיוור אלוף פיקוד דרום...

לסקוב: זה היה ב-2 לחודש?

ס. בנימין: אח"כ הסתבר לי שהסיוור שלהם היה ב-2 לחודש, והוא בא אלי

ב-2 לחודש בערב ואמר לי שב-3 לחודש הוא צריך לעשות סיוור בפיקוד דרום.

ואז עברה עד אחת כלילה בשביל להגיש את הנספח השני?

לסקוב:

כן.

ס. בנימין:

ז האם הוא דיבר אתך על ניתוח של מערך, או דיבר אתך על אמצעים

לסקוב:

אפשרויות התרעה?

הוא דיבר אחי על סיכום מצב.

ס. בנימין:

דוח מצב? נושא ההתרעה נכו' לא על בדיון הזה?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

האם באותו אמצע שבוע קיים ס/א גדליה דיון במחלקת פוריעין

לסקוב:

שבה נדונו נושאי מצב אצל האויב, כולל המסמכים שלך?

לא.

ס. בנימין:

לא היה שום דיון?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

אתה זוכר שבוע לפני זה, בסוף ספטמבר, שהיה דיון שהחקיים?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

זכור לך בכלל שהיה דיון שבו ס/א גדליה ריכז את אנשי המערך,

לסקוב:

את אנשי הסד"כ ואת אנשי השטח וכו' ופוריעין שכני בשביל לעשות

הערכה או אגא ניתוח של מצב?

לא. אני פניתי אליך ביזמתה ב-1 באוקטובר וביקשתי לכנס את

ס. בנימין:

החוליעת. כי הלכתי לחוליעת שטח וראיתי את החידושים

בשטח; הלכתי לחוליעת פענוח וראיתי את השינויים בפענוח.

מתי הגיע אליך הפענוח של חיל-האוויר, של הצילום שבוצע ב-4

לסקוב:

לודש בצהריים?

ס. בנימין

כשראיחזי ב-4 להודש כלילה - דוא סוד לא היה כפיקוד, אם

זינני טועה, דעבדו עליו פתא בליל 5-6 לחודש.

לסקוב:

יש פענוח שלכם, יש פסוח של 339, יש כענח שחיל האויר

עושה כ"י ליער אח דנ.מ. מתי הגיע אליך פענוח חיל האויר

שיל הנ.מ. מהצד השני? יש לך בין המסמכים שלך?

אני לא זוכר. לא.

ס. בנימין:

אתה זוכר אם הוא הגיע כ-5-6 לחודש?

לסקוב:

אני יכול להעריך מתי הוא הגיע לאור הרגלי עבודה של

ס. בנימין:

מחמץ-אויר, של 399.

מתי ירעה על מספר סוללזט ס.א.6 שנמצאה כמערך?

לסקוב:

זה ירעתי מחוסן חמס" לא מפענוח של חיל אויר.

ס. בנימין:

אני סבר על פענוח של חיל אויר לא חמס"ם.

לסקוב:

אצא לא אינני זוכר כדיוק.

ס. בנימין:

יז לרשותך המ.טך של המודיעין, של סיכום המודיעין, של

לסקוב:

הפיקוד של ה-5 בחודש?

לא. אין לי, אבל הגישו אותו לוועדת המשנה.

ס. בנימין:

אתה יכול לחאר לי עוד אח דרך העבודה האישית שלך, כשאח

לסקוב:

מחלכס רנושא, כשיש לך ויכוח עם אחד הפקודים שלך, כשיש

לך ויכוח וחילוקי דעות עם שש, בשיש לך ויכוח עם ס/א גוליסה, או שהאלוהיך לך

איזשהו מקל כבלגליס, ואתה עובר להגין מצע, הנמקה, סקירה, הערכת מצב מודיעינית

כמצב מסויים. אין אחת עובד? אחת מכין לך קודם ראשי-פרקים ואח"כ מעבד פרק-פרק

אח"כ מחבר אותם? אחת מכקש שיגדירו לך אח המטרה? אחת בעצמך מגדיר את המטרה? אחת

זורק מטרה אחת ולוקח מטרה שניה?

- ס. כנימין:
זאת הבעיה, שלא היו רפואי עבודה לפיקוד דרום.
לסקוב:
איך אתה עכנה עובד אותי גם פיקוד דרום.
ס. כנימין:
אני שכחתי כמה היר לי חומר חמס, שריכזתי אותו לפי
חך נושאים בחוך חיק, בכל החך של הצבא המצרי, אם זה
הערכות, אם זה פעילות, אם זה מבצעים, זה כוח אדם, ציוד, חימוש וכן הלאה, ואם זה
הזיכרון, כריי שריכזר לך החומר... (אחר מוכר על הדוח השבועי או הרגלי עבודה?)
לסקוב:
הרגלי העבודה שלך. אתה צריך להכין הערכת מודיעין על
מערך האויב, או להכין סקירה שבועית של דוח מצב.
ס. כנימין:
אני מרכז את החומר בחיק.
לסקוב:
איך? לפי מה?
ס. כנימין:
כל חומר שמגיע. מגיע חומר בפרינטר - אני רואה את הנושא,
ממדין אותו, עובר לתיק.
לסקוב:
כשאתה ממדין אותו, מה פירוש?
ס. כנימין:
אני כוחך עליו.
לסקוב:
מה אתה כוחך עליו?
ס. כנימין:
"הערכות", או "פעילות".
לסקוב:
זאת אומרת, אתה מסווג אותו, לפי חסוג, נושאים.
ס. כנימין:
כן.
לסקוב:
מתי אתה בוחק מה קרה בפעם הקודמת? יש לך אפשרות לברוק
מה קרה בפעם הקודמת? מה קרה במאי למשל? מה קרה כאוגוסט?
ס. כנימין:
יש חיק כפיקוד דרום, שנקרא "כחול-לבן" בזמנו, תיק או
ריכוז חומר לכחול-לבן.
לסקוב:
חומר מודיעיני?

כז.	<u>ס. בנימין:</u>
חומר מבצעי?	<u>לסקוב.</u>
כן? היה חיק?	<u>ס. בנימין:</u>
איזה חומר?	<u>לסקוב:</u>
חומר פרינטר, חומר מודיעיני, ואם אינני טועה גם	<u>ס. בנימין:</u>
סיכומי מודיעין למבצע או פקודות אגמיות בנושא הזה.	
למשל = תכנית ההתקפה של הצבא המצרי נמצאת אצלכם? איפה	<u>לסקוב:</u>
זה נמצא? תכנית שאמן הביא לכם?	
תכנית ההתקפה שהגבשתי?	<u>ס. בנימין:</u>
לא, תכנית ההתקפה של המצרים, איך הם יתקפו.	<u>לסקוב:</u>
הערכנו דפ"א. אני מתלבט לענות לך, כי לא קיבלתי, אני	<u>ס. בנימין:</u>
לא קיבלתי מהמטכ"ל, איך - - -	
אמן שלך לכם את תכנית ההתקפה של המצרים.	<u>לסקוב:</u>
אני לא ראיתי דבר כזה, לא ראיתי. אנתנו הערכנו את	<u>ס. בנימין:</u>
הדפא לבד, את דרכי הפעולה האפשריות של האויב לבד.	
כמה זמן היה צריקה להימשך לפי האינפורמציה שהיתה בידך	<u>לסקוב:</u>
ההפגזה הארטילרית של המצרים בשכיל לצלוח את התעלה?	
ההערכה דחתה של חצי שעה עד שעה. ההערכה דחתה חצי-שעה	<u>ס. בנימין:</u>
עד שעה.	
מודיעין לא היה לכם?	<u>לסקוב:</u>
לא.	<u>ס. בנימין:</u>
או שלא היה אצלך?	<u>לסקוב:</u>
לא היה אצלי, אצלי לא היה.	<u>ס. בנימין:</u>
טוב, חמשיך.	<u>לסקוב:</u>
(הפסקה)	

ידין:

אני רוצה לחזור לכעיה, שאצלי מעורר בעיה, לא תמיהה
אלא בעיה. וזה, שאני מסכים שכותבים את זה בסוף, לא הבעיות

הטכניות מעניינות אותי, אלא שאני רואה לכאורה סחירה בין הסיכום שישנו
במסמך, ההערכה אצלך בסוף מתחילה ב"אירועים ובהתרחשויות שפורטו במסגרת התכונה
וכו',... שאוחרתם בצבא המצרי, מביאים אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים
שהוזכרו התבצעו על רקע תבגיל חריר". ואחר כך אהא אומר - "לעומת זה לא מסתדר
לנו הדבר". אבל אהא אומר "מביאים אותנו להערכה שזה על סמך חריר. כשאני
קורא את אותם המלים בסעיפים 2 ו-3 כתוב: "תכונה זו בצד הידיעות ממקורות שונים
וטובים בדרך כלל, לפיה מתכננים המצרים לפתוח במתקפה כוללת נגד כוחותינו בסיני,
כיבוש שטח וניהול ומו"ם פוליסט לשטחים, הביאו אותנו לחוסר הערכה עד לקבלת
מידע לסיו הצבא המצרי עורך תמרונים נרחבים ורמי דרג. ידיעות אלה הביאו אותנו
להערכה לפיה הצבא המצרי במסווה תרגיל...". - אני לא מבין את ההגיון.

ס. בנימין:

אני בטוח שכשבדליה היה קורא את זה הוא היה מבין למה הכוונה.

ידין:

אבל היות ואני לא גדליה, חסכיר לי את זה.

ס. בנימין:

על
כשאהא אומר/רקע תרגיל, אהא לא אומר שזה נעשה במסגרת תרגיל
וזאת, והעובדה היא שאני מקשר את זה למלחמה במסווה תרגיל.

ככה זה בדוקטרינה הסובייטית ויש לנו את הדוגמה של צ'כיה. כשהוא קורא את זה
הוא יודע שעל רקע תרגיל אין הכוונה שהעסק הזה הוא תרגיל וזהו. הוא מבין שרקע
תרגיל מתקשר במסווה תרגיל למבצעי מנע.

ידין:

כלומר, כשאהא כתבת בפנים שכל הידיעות האלה מביאות אותנו
להערכה שכל האקטים האלה מבוצעים על רקע תרגיל, - מה הקשר

בין הענין ההוא לענין הזה?

ס. בנימין:

לענין אה של התרגיל?

ידין:

לא. שם אהא אומר שזה מביא אותנו להערכה שהכל נעשה לפי

תחריר. פה אחת אומר שזה מביא אותנו להערכה שבמסווה של תרגיל זה מכצעי מנע.

אז מה ההגיון?

יהושע פרלמן ואני היינו נעולים על נושא של מלחמה במסווה של תרגיל.

ס. בנימין:

זה בא לידי כיסוי פעם?

ידין:

בהחלט. היו שם מקרים; אמנם לא היתה לנו כל התמונה של היום

ס. בנימין:

של ניתוח ושל התראות יחד, אבל היו מקרים שהיו התראות יחד

ואז לא חשבנו שזה תרגיל, אלא אמרנו - אפשרות א' תרגיל, אפשרות ב' מלחמה,

לא ניתן להתעלם מריכוז הכוחות. זו היתה הדוקטרינה של יהושע פרלמן ויהושע שביב

במסווה תרגיל. היינו נעולים על הנושא הזה, כי זה כתוב בדוקטרינה הסובייטית,

כתוב בספרים. כשאני כותב הערכה שממנה משתמע שהצבא המצרי מנצל את רשפון הכוחות

במסווה תרגיל למעבר מצרפת ואחר-כך מונה את כל האירועים שמתרחשים אחר-כך

אני חוזר לנושא של השיטתיות ומנסה לשכנע אותו, את גדליה, למה זה לא תמיד כמו

שהוא חושב, כמו שאמ"ן חושב - אז אני מביא את הדברים האלה בצורה כזאת. כאן

אנחנו אולי יכולים לחקוף אותי על שהמסמך לא בנוי טוב. אבל זו היתה דרך העבודה.

כן. אני מכין.

ידין:

פתי אריה שפיצן ראה את המסמך, את המסמכים - פעם ראשונה?

היו"ר אברנט:

עד כמה שאני יודע אריה שפיצן לא ראה אותם כשחשורת מגדליה

ס. בנימין:

כי הוא חזר ביום המלחמה, אבל לא זכור לי פתי. אם חזר

לפני שתיים-עשרה וחצי, הוא יכול להביד שראה אותם, אבל אם חזר אחרי שתיים-עשרה

וחצי, כבר לא היה לו זמן לראות אותם, כי בשעה שתיים פרצה המלחמה.

בי וס המלחמה אף הוא לא ראה אותם?

היו"ר אברנט:

סביר מאוד להניח שהוא לא ראה אותם?

ס. בנימין:

א.ו.

אני רוצה להעמיד את הדברים על דיוקם: סביר מאוד, או כמעט בטוח שהוא לא ראה אותם.
כילקחתי אותם מגדליה, התחלתי לשנות ואז פרצה המלחמה ושמתילאת זה במגירה.

לנדוי: אחת לא אמרת אז לשפיצן - הנה, תראה?

ס. בנימין: לא הייתי צריך להגיד לשפיצן שהתרעתי. כי שפצת שפיצן ידע

שכשאראתי לו מהבית אמרתי לו - תבוא מיד לעבודה, מתכשל
פה משהו, אני רוצה שתבוא.

ידין: אבל בסה כל קצין מודיעין שהופיע בשבת לפיקוד אמר - רגע,

איך זה קרה שאף-אחד-מה-המלכחמה-המסתמכות-התאסף-עוד-הבוקר-לא
ידענו, איפה אחס חוליית המערך? לא ידעתם שהולכת להיות מלחמה? מה ההפתעה הזאת?

ס. בנימין: אני רוצה לספר לכם סיפור שלא היחה לי יד בו. שפרצה

המלחמה כולם אמרו סימן-טוב הגיש לגדליה מספך על המלחמה,
אז איפה היה גדליה? זה בפירוש היה כך, ולא לא היה זמן להחעסק בזה, להתפאר
בנושא הזה.

הי"ר ארנט: אחת דיברת עם שפיצן על המסמכים?

ס. בנימין: לא. בפירוש לא. לא דיברתי אהו, כי מיד ניסינו להתארגן
לקראת המלחמה.

הי"ר ארנט: לא אמרת לו - הנה, אני התרעתי על המלחמה?

ס. בנימין: בפירוש לא. בפני אריה שפיצן לא הייתי צריך להתפאר כי הוא
ידע מה העמדה שלי.

ידין: איך הוא ידע?

ס. בנימין: כי הוא איש החוליה שלי.

ידין: הוא היה בסדיר?

ס. בנימין: איש צבא סדיר.

הוא לא היה כשבועיים האחרונים.

לנדוי:

בשבועיים האחרונים רוא היה אצל אשתו. אבל אני מתאר לעצמי שהיתה לו איזשהי תחושה, מה גם שמאמצע ספטמבר העליתי ספקות. באמצע ספטמבר הוא עוד היה שם והעליתי ספקות.

ס. בנימין:

כלומר, אתה חושב שהוא לא ראה את זה בשכח?

ידין:

אני בכמעט בטוח שהוא לא ראה את זה.

ס. בנימין:

מתי נודע לו בפעם הראשונה על המסמכים?

היו"ר אגרנט:

אני לא יודע. על המסמכים נודע אחרי שגדליה ירד לחפ"ק.

ס. בנימין:

אני נשארתי עוד בפיקוד כחמישה-ששה ימים, כי פסחבר שגדליה

לא רצה שאני ארד, ואחר-כך הסתברו לי דברים שהוא מינה מישהו אחר כמפקד חוליה בגלל היותי חולה, ויכול להיות שאריה שפיצן ראה אותם במגירה, כי מגירה נפתחה ונסגרת וראה מה שיש שם. אני נחתי אותם לאריה שפיצן ב-27 באוקטובר, לפני שעליתי לבה"ד 15, אחרי שסולקתי מהפיקוד על ידי אלוף גורודיש.

אז איפה הוא ראה אותם?

ידין:

רגע, אז הפקדת את המסמכים בידי מי?

היו"ר אגרנט:

בידי אריה שפיצן. ואז הלכתי וביקשתי אותו לשמור אותם.

ס. בנימין:

אתה מניח שבשבת ברבע שבאת, אתה עוד הלכת לחר"פ ש"י להביא אישור רפואי. זה גם כן לקח כנראה זמן; בחמישה לשתים

ידין:

פרצה כבר המלחמה, ואתה לא חושב שהראית את המסמך או דיברת עליו?

לא. בפירוש. אני בטוח שלא. אני בטוח שלא דיברתי עם אריה

ס. בנימין:

שפיצן ולא התפארתי לפניו. אני רק לא יודע אם הוא ראה אותם א

או לא. את זה צריך לשאול אותו.

הוא אמר ש... שכ...
ידין:

ידין:

הער: סרן ס. בנימין

כל הסבירות היא שלא. כי כשהוא חזר, אני לא זוכר מתי הוא
זכר, אחרי שהמלחמה פרצה או לפני,

ס. בנימין:

הוא אומר שאחרי.

ידין:

אז בטח שהוא לא ראה. באותו יום/ודאי שלא.

ס. בנימין:

אני חוזר בכל זאת לשאלה הראשונה ששאלתי אותך, כי אני
כששואלים אותי היום מה קרה לפני חודשיים, אינני זוכר.

ידין:

לפני אלפיים שנה אתה כן זוכר.

נבנצל:

זה כן. באותו יום בצהריים כשבאים ממחלה והולכים ישר לפיקוד
ויש מחת, ואחרי מחת עם גדליה ומתחילה המלחמה ויש ידיעה שבער
תחיל מלחמה ויש והכל כמרקחה, אפשר לא לזכור דברים.

ידין:

אני חוזר לשאלה ששאלתי אותך - האם יכול להיות שבאותה שבת בצהריים כשאתה ניסת
להשפיע על גדליה בכל זאת להוציא מסמך דומה לזה או המסמך הזה, לא היברת אז
עדיין לפני שהפקדת את זה, את העמוד הראשון, כדי שזה באמת יתאים יותר למצב של
שבת בצהריים?

כפירוש לא. בפירוש. אני יודע שלא כחכתי בשבת שום דבר,
חוץ מאותו שינוי שהראיתי לכם.

ס. בנימין:

כשאתה הפקדת אותם בידי שפיצן, איפה הוא שם אותם?
עד כמה שאני יודע הוא מאמר אני אשמור עליהם היטב, אשים
אותם בחיקיהם, אני לא יודע איפה הוא שם אותם.

היו"ר אברנט:

ס. בנימין:

אתה לא יודע?

היו"ר אברנט:

לא.

ס. בנימין:

מסרת את זה לו ביש? אז הוא כבר בטח ראה את זה, אולי הוא גם קו

ידין:

את זה.

אולי.

ס. בנימין:

הוא לא קרא את זה בנוכחותך?

ידין:

נחתי לו ואמרתי לו לשמור. יכול להיות שאחר-כך הוא קרא.

ס. בנימין:

אמרת לו איזה מסמכים הם אלה?

ידין:

כן. אמרתי לו שמור לי את המסמכים האלה, אלה המסמכים שהבשתי לגדליה.

ס. בנימין:

עד אז כבר צילמת את המסמכים?

היו"ר אגרנט:

לא. אחרי שחזור נוסף בפיקוד הסתבר שצילמתי את המסמכים אחר-כך צילמתי אותם לקראת אמצע נובמבר, אם אינני טועה.

ס. בנימין:

אחך בעצמך צילמת אותם?

היו"ר אגרנט:

לא. לא הייתי בטוח, והתברר שזה סנדי המש"ק. אחרי שיצאתי מהפגישה עם אל"מ נבו הלכתי לפיקוד כדי לשחזר את הדברים,

ס. בנימין:

להעמיד אותם על דיוקם.

מי צילם אותם?

היו"ר אגרנט:

סנדי, המש"ק של כחוליית המערך בפיקוד.

ס. בנימין:

מתי?

היו"ר אגרנט:

לקראת אמצע נובמבר. הוא הזכיר לי שזה היה בחופשה הראשונה

ס. בנימין:

שעליתי מאוגדתו של אריק שרון. לאריק ירדתי בסביבות ה-30

לאוקטובר, והחופשה הראשונה הייתה לאחר תקופה די ממושכת, אני משער שהיא לקראת אמצע נובמבר.

לשם מה צילמת אותם באמצע נובמבר?

לנדוי:

צילמתי אותם לכל מקרה שאני אצטרך להפיץ. היה לי מרבץ על

ס. בנימין:

המצפון בכל הנושא הזה, ורצייתי שזה ייצא לאור. הייתה מלחמה,

הייתה מכה קשה למדינת ישראל, לדעתי אפשר היה למנוע אותה, וזה רבץ לי על המצפון

ורצייתי להוציא את זה לאור.

נכנצל: רכז לך על המצפון מה שאתה עשית או לא עשית, או מה שאחרים

עשו או לא עשו?

ס. בנימין: אחרי המלחמה חשבתי שאולי הייתי צריך לצעוק יותר, אולי

הייתי צריך ללכת לדרגים יותר גבוהים. זו בעיה אחת של

מרבץ על המצפון. בעיה שניה שלא ~~היא~~ התייחסו להערכה כזו ולא הביאו אותה

לעימות עם הערכות אחרות ולא דנו אתה, כדי לנסות למנוע את המכה.

היו"ר אגרנט: מתי פנית ליגור בענין המסמכים?

ס. בנימין: יבור עלה מאוגדתו של אריק שרון בסוף אוקטובר. אתם

נגעים כאן בנושא של השמדת המסמכים, אני מביין?

היו"ר אגרנט: קודם כל תענה על השאלות כפי שמציגים אותן. שאלתי אותך שאלה

מתי פנית ליבור בענין המסמכים.

ס. בנימין: בסוף נובמבר.

היו"ר אגרנט: מה ביקשת ממנו?

ס. בנימין: סליחה, בעה הצילום, אי רוצה לציין, כשסנדי צילם את המסמכים,

שלחתי עותק אחד לחת-אלוף לידור, עוזר ראש אמ"ן למחקר.

לנדרי: הוא לא עוזר ~~אם~~ ראש אמ"ן למחקר.

ס. בנימין: לחמ"ס. ושני העותקים האחרים נתתי למשמרת לנועם יבור. כלומר,

עותקים מצולמים נתתי לנועם יבור ואח האורגניזל נתתי לאריה שפ

היו"ר אגרנט: עותקים מצולמים נתתי למי?

ס. בנימין: לנועם יבור. כי באותה הזדמנות נתתי לשפיצן.

היו"ר אגרנט: נתתי עותקים מצולמים לו?

ס. בנימין: כן. לנועם יבור נתתי עותקים מצולמים. את האורגניזל לאריה שפיצ

ידין: זה לפני השמדה או אחרי?

ס. בנימין: אחרי.

- כלומר הוא ידע כבר שיש הצלומים? ידין:
- אריה שפיצן? היתה לי מגמה שלא יידע, אבל אחר-כך הסתבר לי שזה לא הלך כך. ס. בנימין:
- אם היתה לך מגמה שלא יידע, אז איך נתת לו את זה במו ידיך? ידין:
- לא את המצולמים. אלא את האורגנל. ס. בנימין:
- אתה אומר שנחת לו שני העתקים מצולמים. ידין:
- לנועם יבור. ס. בנימין:
- כן, לנועם יבור. האם פירוש הדבר שכאשר אתה ביקשת מנועם יבור לשרוף, הוא כבר ידע שיש לך הצלומים? ידין:
- כן. ס. בנימין:
- מתוך מה הוא ידע? ידין:
- כי זה ניתח לו למשמם. ס. בנימין:
- לא מתוך זה שאמרת לו? ידין:
- לא. זה ניתח לו למשמרת לפני כן. ס. בנימין:
- אחרי כן כמ.

לפני כן רשמה או
במ

6185

41
- 52 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ס - אח"צ

הער: סרן סימן טוב בנימין

ידין: זה עומד בסתירה.

נבנבל: פתי קבלת אותם חזרה?

בנימין: ניוזכר פה לפי השיחזור.

ידין: אם יבור אומר שכאשר אחת בפקשת ממנו לשרוף הוא אמר לך "חסלה

לי, אם אני אשרוף את זה, אז לא יהיה לך עדות בשביל הענין

שאתה רוצה" אז הוא אומר שאמרת לו "אל תדאג, ישלי תצלום". עכשיו אתה אומר שכבר

לפני זה נתת בידין של יבור את התצלומים, אז יש פה סתירה.

בנימין: אני לא מבין את הסתירה.

ידין: אתה אומר שנתת ליבור תצלומים, לפני השריפה. (בנימין: כן)

מזה יבור צריך היה לדעת שיש תצלומים. יבור בעדות שלו אומר

- ואינני אומר כרגע אם היא נכונה או לא, אני אומר מה שהוא אומר - שכאשר אחת

ביקשת ממנו לשקוף הוא אמר לך "אם תשרוף - הרי אתה מאבד את המיסוך שבעזרתו תוכל

להוכיח את צדקתך או מה שאמרת רוצה להוכיח". על זה אמרת לו, לדבריו "יש לי תצלום".

(בנימין: כן) אתה לא רואה בזה סתירה? אם נתת לא תצלומים מקודם למה להגיד לו

"ישלי תצלום".

בנימין: מנועם בכלל לא השתתף בנושא הזה....

ידין: לא, סלח לי רגע, אני רוצה שקודם כל תקשיב אם אתה מבין את

השאלה שלי. נועם אומר שכאשר אחת ביקשת ממנו לשרוף הוא ידע

שיש תצלום והוא שאל אותך "אם תשרוף אתה מאבד את העדות". על זה הוא אומר שאתה

אמרת לו "יש לי תצלום". אחת אומר עכשיו שאת התצלומים נתת לנועם יבור עוד מקודם,

אז הוא צריך היה לדעת שיש תצלום, אתה לא היית צריך להגיד לך שיש תצלום.

בנימין: בהחלט.

ידין: אז מה האמת?

בנימין: האמת היא שהוא ידע על התצלומים.

6186

42
- 52 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אה"צ

כפ

הער: סרן סימן טוב בנימין

ידין: אז כשביקשת ממנו לשרוף הוא לא שאל אותך למה אתה שורף.

בנימין: לא.

ידין: אז לא אמרת לו שיש לך תצלום.

בנימין: אז הוא ידע שיש לי תצלום.

לנדוי: אז איך אמרת "הלא השארתי בידוך תצלום"? באיזה צורה?

בנימין: היה תצלום אחד אצלי באוגדתו של אריק שרון, והיה אחד אצל גוענ

לנדוי: אז איך התנהלה השיחה? זה כל מה שאמנו רוצים לדעת ברגע זה.

כשהוא אמר לך "אל תשמיד את ההוכחה הטובה ביותר" אז אתה

אמרת "מה אתה רוצה, הלא יש לך תצלום מהמיספך הזה"? בצורת כזאת?

בנימין: כן, בהחלט.

ידין: אתה באמת בעדות שלך אומר שביקשת מנועם יכור להשמיד את

המקור ואם התצלומים להסחיר במקום שפיצן לא ידע, זאת אומרת,

שהתצלומים היו אצלו, או שאתה לא רצית ששפיצן ידע מזה.

בנימין: כן, לא רציתי, כי ידעתי שאם גדליה... למה כל העסק הזה

הנושא

צד אצלי? - וזו אולי הנקודה החלשה בכל אמת הזה. הקדשתי

לזה מעט מחשבה, יכול להיות שלך הייתי מקדיש לזה קצת יותר הייתי מגיע למסקנות

אחרות. ידעתי שאם גדליה אכן יחפש את המיסמכים הוא יפנה לאריה שפיצן וכשהייתי

מידעתי

בנועם שהנא ישמור על התצלומים ששאאאאא של אריה שפיצן, וכשבדליה היה בא לבקש

את המיסמכים האלה מאריה שפיצן - אריה שפיצן היה אומר לא שזה נשרף, ואז הוא

לא היה ממשיך להתחקות אחר עקבות המצולמים כדי לקחת לי גם את המצולמים, כי רציתי

שיישאר לי משהו בידים. אני לא ידעתי באותו רגע שיש עוחק אצל עידו. יכולים

לשאול אותי "למה לא חשבת, אשה לך כבר עוחק אצל עידו?" לא חשבת.

תינ"ר אגרנט: אתה מיכור קיבלת חזרה את התצלום?

3-4

הער: סרן סימן טוב בנימין

בנימין: לא מיכור, אלא ביקשתי מסנדי שיקח את התצלום ויתן אותו לאשתי

הי"ר אגרנט: מתי?

בנימין: כי אז בדיוק צץ העניין של ועדת המסנה, שהם קראו לי, אז

רציתי שיחיה לי עוד עותק.

הי"ר אגרנט: מתי זה היה?

בנימין: זה היה בתחילת דצמבר.

הי"ר אגרנט: ואז הוא החזיר את התצלום?

בנימין: אז סנדי לקח את התצלום היתיר שהיה כפיקוד זמסר לאשתי.

ידין: יחיד או שניים?

בנימין: יחיד, כי אחד הורדתי לאוגרתי ונתתי לעידו.

נבנצל: ככל זאת זה לא הגיוני מה שאתה אומר. מה היה לך לחשוש? -

שבדליה יקבל את המקור ואח"כ זה ילך לאיבוד אצלו, הוא

יחביא את זה, ואז אין לך עם מה להופיע.

בנימין: רבותי, לא השכתי על זה, הייתי בתנאי לחץ, חסמתי אמוק,

שמעתי שבדליה מחפש את המיסמכים, אז הלכתי וביקשתי להשמידם.

נבנצל: מה היה לך להסתיר במיסמכים האלה?

בנימין: רציתי להסתיר את הקו של גדליה. כי מה היה קורה? - אם

הוא היה לוקח את המיסמך, זה עלול היה לתפיל אותו, יחד עם

זאת להתחקות אחרי המצולמים ולהזמיר אותם. לא הקדשתי לדבר הזה מספיק מחשבה,

מה אני יכול לעשות.

נבנצל: אבל יבנר אמר לך "מה אתה משמיד אותם?". כי מזה שאתה משמיד

אותם הם פחות קיימים מאשר כשמשאירים אותם, וזה ההיפך

ממה שאתה רצית, חששת שהם כבר לא יהיו, ואז אומר לך יבנר "אם ישמידו אותם אז

6188

44
- 54 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אחה"צ

כט

העד: סרן סימן טוב בנימין

זה כבר לא יהיה", אז אתה אומר "אל תראג יש לי צילומים", אז היו לך צילומים -
מה היה לך כל כך לחשוש?

בנימין: אם היה בא גדליה ומבקש את הצילומים הייתי מוסר לו, כפי לא
יכולתי להתנגד לו.

בבנצל: ע"י זה שמסמכים זה לא נשמר יותר טוב.

בנימין: זאת הנקודה הכי כואבת (?) בכל הסיפור הזה. אני אומר לכם
ככנות: אני מוכן ללכת למכונת אמת, אני מוכן להחקר ע"י חוקרים
וכל מה שאם רוצים כדי להוכיח את צדקתי.

בבנצל: אם אתה היית אומר שהיה במיסמכים משהו שלא רצית שבדליה
יראה - אינני יודע אם זה לגיטימי או לא, אבל זה הבינוני שאתה
משמיד אותם, אם אחת רק דואג שהמיסמכים יהיו לך - אז הדרך הפחות טובה היא להשמיד
אותם.

בנימין: נכון, לא חשבתי על זה.

בבנצל: עד כדי כך?

לנדוי: מפני שיבור אומר, שזה לא היה כך שלא היה זמן לחשוב, אתה
גיהלת אתו שתי שיחות סלפון ואם אינני טועה עברו שבועיים
בין השניים. הוא אומר שכיחה הראשונה הוא שיכנע אותך שזה לא טוב לשרוף...

היו"ר אברנט: זה נכון?

בנימין: הוא אמר "לא כדאי לך לשרוף", ואז באה הזדמנות אמרתי לו
"תשרוף אותם".

לנדוי: הגירסה שלו שונה - שאתה אז השתכחלת וכעבור זמן מה צלצלת
אלי ואמרת לו "אני חשבתי על זה פה - תשרוף אותם".

בנימין: כדאי אולי לבדוק מה הוא חכנן עם ~~אני~~ ~~אני~~.

לנדוי: במלים אחרות אתה זוכר יפה שהייתה שיחה איתו בלכך.

העד: סרן סימן טוב בנימין

בנימין: אחת בלבד, ואז ביקשתי ממנו שישרוף את המיסמכים.

ידין: מה זה שייך לאורי אבנר? אני לא מכין.

בנימין: נועם יבור הוא קולב טפחה של אורי אבנר.

היו"ר אגרנט: אל תכניס דברים שלא שייכים במישרין לענין, רק תענה על השאלון וכלי סכרות.

אם היו לך חצולמס - מה חשבת אם גדליה יקבל את האורגניזם?

בנימין: כרגע שיקבל את האורגניזם וידע שיש מצולמס - הוא ימשיך

להחקות גם אחרי המצולמס וגם אחרי האורגניזל, ואז הייתי

נשאר בלי הוכחה, ורציתי להוציא את זה לאור, בפרוש - רציתי להוציא את זה החוצה.

ידין: אז עוד לא שלחת לתת-אלוף עידוד?

בנימין: שלחתי כבר, אבל לא חשבתי.....

ידין: לא זכרת את זה?

בנימין: אני פשוט לא חשבתי על זה, הקדמתי ואמרתי, שאני לא חשבתי

על זה, רבותי, אל תתפסו אותי בנקודה הזאת, אני גם לא רוצה

לחפש מניע למעשה הזה, כי לא חשבתי על זה, וזו האמת.

נבנצל: ככל זאת. אני הבנתי את יבור כן, שכשיתת הרשונה הוא אמר

לך "לא כדאי להשמיד אותם, אח"כ לא יהיו לך כברץ והבנתי

ממנו שאחה אמרתי לו "אני רוצה לחשוב על זה". (בנימין: לא, בפרוש) והיתה

לכם שיחה שניה ואתה אמרת לו "הגעתי למסקנה שבכל זאת צריך להשמיד אותם, ואל

תדבר על כך עם שפיצן".

בנימין: לא, זה היה באותה שיחה. אמרתי לו "חשמיד אותם, ותסתיר

מידיעה שפיץ את הנושא של המצולמס".

נבנצל: דבר כל כך הגיוני, שבכדי שמיסמכים יישמרו יותר טוב - לתת

העדי - סרן סימן טוב בנימין

חוראה או בקשה להשמיד אותם - זה איננו על הרמה האינטלקטואלית שלך, אפילו אם יעירו אותך באמצע הלילה, בודאי שלא לאור היום.

בנימין: זו הנקודה שנשארת ללא תשובה מצדי, ניסיתי להסביר, ואני

יודע את זה. לכן כשהייתה החקירה של הועדה לא פניתי בענין

הזה מיוזמתי, כי ידעתי שאני מכניס ראש בריא למיטה תולה, אחרי שהשמדתי את האורגניזלים ידעתי שאני אצטרך לבוא ולהסביר וידעתי שיקומו מקטרגים לה פוך עלי את המחדל, היסטתי, וזה לקח לי חודש שלם לחשוב אם להגיש את המיסמך או לא. עד שועדת המשנה פנתה אלי כיוזמתה בעקבות שיחתה עם קצין מודיעין, קורסי, סרן ראובן שמעיה, ושאלו אותי מה יש לי להגיד והרגשתי שלא גדליה שרף את המיסמכים אלא אני בגלל חוסר משבה שלי, ביקשתי מיכור שישרוף.

ידין: כשביקשת ממנו לשרוף את המיסמך, כקצין מערך ב"דבלה" הייתי

יכול להכנס בעצמך לחדר המערך ולקחת את זה?

בנימין: הייתי יכול, אבל הייתי באוגדמו של אריק שרון, והייתה לי

שיחה טלפונית.

ידין: טוב, מה זה בער, יכולת לבוא למחרת ולקחת את זה.

בנימין: היה כאן ענין של שמועה, שגדליה מחפש את המיסמכים, שמועה

עקשנית, ואה"כ סלצ'בסקי מתקשר אתי בטלפון שלא כדאי לי

לבגש לועדת אגרנט, כי הוא ראה את המיסמך אבל עידן והוא ראה שהמתיקה של גדליה היא לא המתיקה שיש ביתר המיסמך, ואז הענין יכול להסתכן. אז מצד אחד שמועות שגדליה מחפש מיסמכים, מצד שני קלצ'בסקי עם הלחץ שלו לא להעלות את הענין לועדת אגרנט - למחשבותי ולא חשבת, תפסתי אמוק ועשיתי את זה. ואחם יכולים לאמת את זה ע"י מכוונת אמת או אני לא יודע מה.

היו"ר אגרנט: מה אמרת ליכור כסיבה לבקשהך לשרוף את המיסמכים.

בנימין: אני לא רוצה שגדליה יפעיל את הלחצים על אריה על מנת לקבל

ממנו את האורגניזל.

619i

47-50
- 57 - 60 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אח"צ

כמ

הער: סרן סימן טוב בנימין

ואז, אם גדליה ימצא את האורגנינל?

נכנצל:

הוא ימשיך להתחקות אחרי המצולמים.

בנימין:

אתה אמרת ליבנר שמפעילים לחצים.

היו"ר אגרנט:

אמרת שאינני רוצה שיפעילו לחץ על אריה שיתן את האורגנינל,

בנימין:

יודעת שבדליה יכול להפעיל לחצים על אריה שפיצן.

הגירסה נגדך, שמשמעת, היא שאתה נתת הוראה לשרוף את המסמך

לנדוי:

מפני שהחלפת את העמוד הראשון, ואתה חששת שיתגלה פה איזה

מעשה שדומה לזיוף. מה תשובתך?

אח"כ רשמה אב

6192

ס. בנימין: אין אמת בדבר. אני סוכן לעמוד לכל חקירה בנושא זה,

אם זה באמצעים טכניים, אם באמצעות חוקרים פליליים,

אם באמצעות מכונת אמת, ואם באמצעות גרפולוגים. בבקשה. זה מה שיש לי להגיד

בנושא זה.

לנדוי: אומרים שהמחיקה בעמוד הראשון היתה בעפרון כחול.

זה יכול להיות?

ס. בנימין: יכול להיות. לא עשיתי מעקב אחרי המחיקות, הצבע

וצורת המחיקות של דוד גדליה. נכון שהמחיקה השיגרתי

היא באדום. יכול בהחלט מצב, מפני שהוא פדנט לכחוב באדום ויש לו סוללת עטים,

לקח כהתחלה עט כחול, כלי שידע מחק בכחול, ראה שזה לא הצבע שלו, ואז לקח עט

אדום ומחק.

אני הלכתי לפיקוד ואספתי מסמכים. יש לי סוללת מסמכים

בפיקוד, באותו מסמך גדליה כתב באדום, מחק בשחור, העיר בירוק וציין בפנסל.

כאשר רציתי להוציא את המסמכים האלה כדי להציג אותם בפניכם, צביקה שילר אמר

לי שנאסר עלי להוציא חומר מהפיקוד. אם אני רוצה להוציא חומר, עלי לפנות

לראש אמ"ן. לא היה לי זמן לזה.

לנדוי: האם זה מחקבל על הדעת שהוא מחק לך את העמוד הראשון,

שהוא היה לב העניין, ולא העיר איזה הערות בשוליים

כפי שהוא נוהג להעיר, הערות שככה מבטלות את על העסק מעיקרו.

ס. בנימין: זאת היתה הצרה של דוד גדליה, שהוא ביטל דעות של

אחרים, כלי להעיר. יש עוד מקומות שמחק ולא העיר,

זה לא המקום היחיד. יש לי הוכחות במסמכים אלה.

היו"ר אגרנט: כאותם מסמכים?

ס. בנימין: כאותם מסמכים, כתב ומחק כלי להעיר. אני סוכן להביא

את זה כהוכחה, אם תחננו הוראה ל-~~אשר~~ לשחרר את

החומר הזה. הבעיה היא שאני הכנתי את החומר ועשיתי ממנו חכילה אחת. כאשר

כאתי אחמול, לא נתנו לי להוציא את החומר והעבירו את התיקיה מחדר לחדר, והמסמכים נעלמו. אני רוצה לעשות חיפוש יסודי, באישור שלכם.

היו"ר אגרנט:
 כמסמכים אלה יש מחיקות של גדליה בלי הערות?
ס. בנימין: כן, בהחלט. אני יכול להצביע.

הנה מחיקה אחת בלי הערה. עוד מחיקה בלי הערה. מחיקות בעמודים 19 ו-20 בלי הערות. עוד מחיקה בלי הערה. בעמוד האחרון מחיקה מלי הערה. כמסמך השני יש מחיקה של גדליה, שאחר כך החחרט עליה וכתב להשאיר, אבל למעשה היתה זו מחיקה בלי הערה. כעמוד 5 של מוצג 319 יש מחיקה בלי הערה. מחיקה בעמוד 6 בלי הערה.

ידין:
 מתי קיבלת בפעם הראשונה את הידיעה של זה מפורש כמסמך.
ס. בנימין:

הידיעה שבראשון באוקטובר צריכים להחחיל במלחמה.
ידין:
 כן.
ס. בנימין:

אתה קיבלת את זה כבר עם הערכה של אמ"ן?
ידין:

קבלתה בספטמבר++ בלי הערכה של אמ"ן. קיבלתי את זה כמסמך רגיל, כפרינטר.
ס. בנימין:

מתי קיבלתם? קיבלתם את זה כמו שהוא?
ידין:

כן.
ס. בנימין:

זה הועבר ממד"ת באותו זמן בדיוק אליך? אתה בטוח במאה אחוז
 ואם אני אגיד לך שזה לא הופץ כמו שהוא, עכבו אותו כמה
ידין:

ימים?

מה כתבתי בסקירה?
ס. בנימין:

זאת סקירה של 3 באוקטובר, אבל הידיעה הגיעה כבר ב-30
ידין:

בספטמבר. היחה מצורפת לזה הערכת אמ"ן שאין לסמוך על המקור

בעניין זה. אתה זוכר את הכעיה?

6194

- ס. בנימין:
ידין:
עד כמה שאני זוכר, לא היחה הערכת אמ"ן בענין.
אתם הייתם מקבלים ממד"ת ישר, אוטומטית, חומר
גלמי בלי הערכה של ענף 6?
כהחלט, חומר צומח.)
- ס. בנימין:
ידין:
אח"כ לא יודע שום דבר בקשר עם החומר של מה ערה
כראשון באוקטובר, שמישהו הפיץ את זה בלי רשות?
--
- ס. בנימין:
ידין:
אתה יודע משהו מסוג זה?
לא. אבל אני יודע שהיריעה הגיעה אלי לפני כתיבת
התזכיר.
- ידין:
האם מפקד האוגדה 252 יכול היה לדעת על זה גם כן
באותו יום?
- ס. בנימין:
לא, מאחר ובגדליה נחן הוראה מפורשת לאנשי התוליה
לא להוריד ידיעות לאוגדה על מלחמה. וזה גם מה שעשה
עם אלוף הפיקוד, כל ידיעה שסתרה את ההערכה שהוא דגל בה, הוא לא הוריד אותה.
בסדר, אבל הידיעה הזאת של לא הופיער
בלקט של אמ"ן. ב-1 או ב-2 לחודש עדיין. כי הם הטילו ספק באמינות ידיעה זאת.
לא יודע לך דבר בענין זה?
- ס. בנימין:
נודע לי לאחרונה מסר שחי ידיעות ידיעה
-- שעומדת להיות מלחמה, וזו היה בסוף ספטמבר, ואמר
לו. חבדוק את עצמך קאמצעות החקירה. נאחר כך הייה עוד ידיעה -
ידין:
אנון אומר שאת זאת שמעתי עכשיו. אבל אז הייתה לך רק
הידיעה זאת של שהפיצו אליך ממד"ת? הידיעה
הראשונה, שבראשון באוקטובר תפתח מלחמה, את זאת קיבלת ישר ממד"ת בלי הערכת אמ"
כן.
ס. בנימין:
ידין:
לך היה קשר אישי עם ראשי ענפים כאמ"ן?
עם ראשי ענפים לא, אבל עם קולגות בענפים.
ס. בנימין:
ידין:
עם ראש ענף 6 היה לך קשר?

6196

נמסר שהמצרים מתכוונים לפתוח בקרוב באש? זה לא ?

לא. ס. בנימין:

שה התכוונת אולי למישהו אחר? ידין.

לא. אולי ס. בנימין:

אכל אתה מזכיר את בחור ידיעה ידין.

חשובה. לעומת זאת במסמך השני אתה כבר שר הידיעה הזאת

על אתה לא מכניס, ואתה כן מכניס את זה מתאריך

30 בספטמבר. פה כתוב על שכל הדברים האלה. זה קיבלת בלי שום הערכה של

אמ"ן, משר סמ"ת?

כן. ס. בנימין:

ידיעה זו אתה מסרת למישהו? ידיעה מסמ"ת למי היא מגיעו ידין:

אליך או אל הקמ"ן?

דרך הפרינטר זה מגיע אלי, וכל מה שאני מחליט ס. בנימין:

שעובר לקמ"ן - עובר לקמ"ן.

אתה מחליט מה עובר לקמ"ן? ידין:

מהפרינטר. ס. בנימין:

וזה הגיע בסלפרינטר? ידין:

זה הגיע בסלפרינטר ועבר לקמ"ן. ס. בנימין:

מישהו ידע על הידיעה הזאת של חוץ ממך בפיקוד? ידין:

בהחלט. גדליה. ס. בנימין:

אתה חושב שאלוף הפיקוד ידע? ידין:

עד כמה שאני יודע, וכבר שאלו אחי שותה שאלה, אריק ש ס. בנימין:

בזמנו היה חוחם על ניירות שהוא ראה. גורודיש לא

נהג לחתום, כך שאם היום הולכים לאחור וכודקים את הניירות כדי לדעת אם גורודיש

עבר עליהם או לא, אי אפשר. אבל יש אפשרות אחת. גדליה בזמנו

כתב "אלוף" על כל נייר שרצה להעביר לאלוף. אפשר לראות את כל הניירות שכחוב

עליהם אלוף ושהגיעו לפני המלחמה. אני מאמין שאלוף הפיקוד לא ראה את זה, כי

6197

זה סתר את הערכת גדליה, וגדליה לא העביר -

לא זאת השאלה. על הידיעה הזאת יש בעיות אחרות, שלא ידין:

קשורות עם הפיקוד שלך. אחה אומר, כך יוצא, כתבת את

זה כלילה בין 2 ל-3 בחודש, ואתה מצטט את המקור של בלי שום הסתייגות.

ס. בנימין: כך קיבלתי את זה.

תרשו לי רק להוסיף דבר אחד, כדי להעמיד את הדברים

בצורה ברורה. נגד גדליה לי אישית התפתחה תרעלה בשני מישורים: במישור האישי

ובמישור הלאומי. את המישור האישי ניסיתי ל~~לכתוב~~ לפתור באמצעותך (ללסקוב?)

במישור הלאומי היו לי ספקות שהזכרתי קודם. ידעתי שהם האורגניזם יושמדו, אז

אני הולך על סיוסוח, וטיוסוח זה דבר מסובך, ויכול להגיע מצב שאצטרך להסביר. אבל

ש~~ל~~ המרבץ הזה על המצפון, לא נתן לי לבלום את זה, למרות שידעתי שיהיו בעיות

עם זה. אני צפיתי שתהיינה בעיות, ואני מוכן להלחם עד הסוף לצידוקתי. לא משנה מהם

האינטרסים של גורודיש או של אנשים אחרים.

אם זה לחץ על המצפון שלך, למה אתה עצמך לא הלכת לוועדה? ידין:

ס. בנימין: הססתי, כי היו דורשים ממני להסביר. רציתי למצוא

יותר ראיות חותכות שאכן זהו המקור וזה האורגניזל וכל

הדברים האלה. לא עלה כירי. הייתי באוגרוח של אריק שרון, ומי שמכיר את אריק שרון

יודע שחם באוגרה שלו, וכשאני יושב בחפ"ק שלו אין לי פנאי לחשוב על דברים אחרים

מלבד המלחמות.

היו"ר אגרנט: חודה רבה לך.

אחרי כן תכ

.61.
(ח.כ.)

הערך : סרן ס.בנימין

ס.בנימין:

אם כן, חרשום לי לשאול עוד שאלה אחת. לא הגבתי על מה שהיה כתוב בעיונות. לעיונות הצהובה לא התייחסתי, אבל כאבה לי מאד הנימה הסובייקטיבית שהוכנסה בעיוני "הארץ", "מעריב" ו"ידיעות". לא פניתי אליהם במכתב, כי אם פניתי אל אל"מ נבו במכתב ושאלתי, מה העמדה. מה שאני שואל עכשיו הוא זה: נפגעת עמוקות מכך. אם וכאשר יזכה שדוקתי, ואני מוכן ללכת בענין הזה עד הסוף וללכת לאן שתגידו לי, בנושא אמינות הדברים, מה תהיה התגובה שלכם?

היו"ר אברנט:

אנו רק חוקרים את הענין, ולכן הזמנו אותך ועדים אחרים לערות. אנחנו נקבע מה שנקבע.

יריין:

אם הבנתי נכון את השאלה, כדי שלא תהיה אי הבנה. האם השאלה היא, האם הועדה כועדה התנגד, אם סרן סימן-טוב, כלי קשר עם ועדת החקירה, יחליט ללכת בצעדים משפטיים על-כך שנפגע. האם לכך התכוונת?

לנדוי:

הוא שאל אותנו לעמדתנו. עמדתנו תגלה בכוא הזמן.

סרן ס.בנימין:

אשאל את השאלה אחרת. אני לא חמיט. אני יודע שתביעה על הוצאת דיבה אני לא יכול להגיש. /מה שאורי אבנרי וגורודיש רוצים במשפט האזרחי, והצבא לא יתן לי להגיש תביעה להוצאת דיבה, מאחר והמסמכים הם מסווגים ואי אפשר לחשוף אותם. זהו המצב. אני לא רואה כל אפשרות היום, גם בגלל שאני צבא וגם בגלל שאני קשור בצורה כלשהי עם המסמכים והועדה, לפעול עצמאית בנושא הזה.

ח.כ.

הער : ס.בנימין

היו"ר אגרנט:
אתה צריך לקבל עצה משפטית ממישהו. אנחנו כועדה
תפקידנו היה כאשר הוכאה לפנינו השענה בנוגע
למסמכים האלה, - לחקור בעניין, וזה מה שעשינו עכשיו. אנחנו נקבע את עמדתנו
בעניין זה כפי שנקבע. זה כל מה שאנו יכולים לומר לך עכשיו.

סרן ס.בנימין:
כלומר אני לא יכול לקבל מכס עצה איך לנהוג?
להמשיך לשתוק או לפעול בצורה כלשהי?

היו"ר אגרנט:
אתה צריך לקבל עצה משפטית, אם אהה רוצה לעשות עוד
צעדים בעניין זה.

לנדוי:
הייתי מסתכן ואומר, שקודם כל תחכה לתוצאות הועדה
בעניין זה.

ידין:
לזה התכוונתי.

נבנצאל:
הועדה לא יכולה להיות יועץ. איני יודע באיזה עניין
אנו נכנסים לכך. אנו לא נכנסים ואין לנו סמכות כזו.

סרן ס.בנימין:
של מין
מה שמטריד אותי הוא, שעשוי הידס להוצר מצב מעמד
של זכאי מחוסר הוכחות, וזה לא מעמד שהייתי רוצה
להיות בו. אם יש לכם אמצעים לבדוק את זה עד הסוף, ולדבר על טאון מוחלט,
אני מוכן ללכת עם זה עד הסוף.

63. 70.
מ.כ.

6207

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אתה"צ

הערך : ס.בנימין

אין לי מה להוסיף על מה שנאמר.

היו"ר אגרנט

חרשה לי עוד שאלה אפת: איפה נולדת?

נבנצאל

אני נולדתי בעירק. כבגוד.

סרן ס.בנימין:

מה גילך?

נבנצאל:

26. יליד 47.

סרן ס.בנימין:

מתי עליה ארצה?

נבנצאל:

ב-52.

סרן ס.בנימין:

אתה מדבר ערבית עדיין?

ידין:

כן, אני מדבר ערבית. לא קורא, אך מבין כאשר אני שומע

סרן ס.בנימין:

תורה רבה לך.

היו"ר אגרנט:

Amir

(הישיבה ננעלה)